

ELŐ FELVONÁS

Le kép

A Monkswell-ház hallja. Késő délután. A lakás nem egy bizonyos korszak stílusát viseli magán: inkább az látszik rajta, hogy egyetlen család egymást követő nemzedékei lakták - egyre lejjebb csuszva a vagyontalanságba.

C.középen hatalmas ablakok nyílnak. R.jobb felé tág bolthajtás, melyen át az előcsarnok, a fűbejárat és a konyha felé van járás. L.bal felé nyílik egy másik bolthajtás: esen át lépcsőre látni, mely a hálószobákba vezet. L-en, feljebb a lépcsőkről nyílik ajtó a könyvtárba. L-en, lent vezet egy ajtó az ebédlőbe. R.felől kandalló /nyitott tűshely/ C.ablak alatt, fülke és radiátor.

A hall társalgónak van berendezve. Jó öreg tölgyfabutorok: köztük egy széles ebédlőasztal a C.ablaknál: egy tölgyfaláda, R-en az előcsarnok felőli bejáratban: s egy szék a lépcsőfordulóban, L-en. A függönyök s a kárpitozott butorok - egy pamlag L.-én, egy karosszék C.-én, egynagy bőr-karosszék R-en és egy kis viktoriánus karosszék lent R-en -mind kopott és divatja mult darabok. Egy kombinált könyvespolcos íróasztal áll L-en, rajta rádió és telefon, előtte szék. Még egy szék áll RC-n az ablaknál. A kandalló felett egy Canterbury-állvány megrakva újságokkal, képeslapokkal. A pamlag mögött egy félkör alakú kártyasztal. Két egybeépített polc van a falon a kandalló fölött s egy másik polc az L-falon. Egy harmadik szintén L-en a könyvtár ajtaján s egy negyedik az előcsarnokban. Dupla villanykapcsoló látható L.-en az R-felé hajló boltíven és egy másik dupla kapcsoló L-en az ajtó mellett. Egy szimpla kapcsoló van az R-en levő ajtó rivalda felé eső oldalán. Asztali lámpa áll a pamlag melletti asztalon. Meg a rádióból: A londoni nyomozó központ jelentése szerint a bűntény Faddington-ban történt Culver utca 24 alatt.

/ A szin kivilágosodik: látható lesz a Monkswell-ház hallja. Késő délután már majdnem sötét van. A C.ablakon át látni a sűrű hóesést és a tüz. A tűz mellett, az L.felőle boltívet lépcsőhöz támasztva egy frissen másolt tábla: rajta nagy betűkkel:

H a n g : /tovább sz folyamatosan/...Az áldozat neve: Mrs
Maureen Ly. A rendőrség gyanúja szerint a gyilkosságo
a közélbelsőbbesör látott férfi követte el. Az illető
sötét feltöt, világos sálat és puha kalapot viselt./

/Mollie Aston belép az R.boltiva alatt. Magas, csinos
értelemearcu fiatalasszony, -husz és harminc között.
Leteszi táskáját, kesztyűjét a karoszekre, azután
átmegy rádióhoz, s a következő beszéd alatt lecsavarj
A rádió attl szekrénybe egy kis csomagot tesz be./

H a n g 9 Autócockfigyslem ! Az utak jegesek. Az erős havazás
előre lhatólag tovább tart. Vagy várható az ország eg
egész területén, különösen Skócia északi és észak-kelet
partjai...

Mollie : /kiált Mrs.Barlow ! Mrs.Barlow ! / miután nem kap válas
a C.karosszékhez megy, felveszi a táskáját és fél kesz
tyűjés az R.boltiva alatt kilép. Leveti kabátját, maj
visszön./ Err... de hideg van !

/Az R.jtó melletti villanykapcsolóhoz lép, s meggyújtj
a kandalló fölötti lámpát. Azután az ablakhoz megy, meg
tapogtja a radiátort és behuzza a függönyt. Majd a
pamla melletti asztalhoz lép, s az asztali lámpát is
meggyjtja. Körülnéz, s megpillantja a lépcsőnek tá
masztott nagy táblát. Főlemeli s az L.falhoz támasztja
az alak alatti alkóvba. Hátralép és fejével biccent./

Egés jól fest ... ő!

/ésrevesszi, hogy kimaradt az S betű a feliraton/... Az
a mala Giles ! /Karorájára néz, majd a falórára./

Szent isten!

/Eliet fel a lépcsőn. Giles belép az R.felöli bejáratc
egy kicsit fölényes, de vonzó huez és harminc közötti
fiatalember. Topog, hogy lerázza a havat: kinyitja a
tűgyfa lábát sbeleteszz egy papiros csomagot, melyet
magával hozott. Leveti kabátját, kalapját, sálját, s
mndezt a C.karosszékre hányja. Azután a kandallóhoz
lp és kezét melegeneti./

- G i l e s : /kiált/ Mollie! Mollie! Mollie! Hol vagy már ?
- M o l l i e : /belép az L.boltiv alatt/
/vidáman/ Rengeteg dolgom van, te számár.
/Gileshez megy/
- Giles : Csakhogy itt vagy! Megrakjam a kasánt ?
- Mollie : Már megraktam.
- Giles : /megesékolja/ Szervusz, szívem. Hideg az orrod.
- Mollie : Kintből jövök. / a tűkőrhöz megy/
- Giles : Csak nem ? Honnan ? Képes voltál kimenni ebben a
időben ?
- Mollie : Le kellett mennem a faluba...Elfelejtettem egy-
két dolgot. Kaptál-e tyúk-ketreest ?
- Giles : Egyik se volt jó. /A C.karosszék belkarjára ül/
Elmentem egy másik ócskásos is, de ott se talál-
tam azt, amit kellene. Rámant az egész napom. Csak
vissza fagytam. A kocsi csuszott, mint a veszett
fene. A hó csak úgy szakad. Fogadjunk, hogy holna
ra betemet ide bennünket.
- Mollie : Isten ments! /a radiátorhoz lép s megtapogatja/
Csak a csővek be ne fagyjanak.
- Giles : /Folkel és Molliehoz megy/ Az a fontos, hogy reg-
geleig ki ne aludjon a kasán. /megtapogatja a
radiátort/ Nem valami forró...Jó volna még egy ká-
koka. Többet is vehettünk volna.
- Mollie : / a paklaghoz megy s leül/ Jaj, ugy szeretném, ha
minden jól indulna! Tudod, az első benyomás a dű-
tő. De Mrs.Barlow hamar lelépett ma. Megijedt az
időtől.
- Giles : Hennyi méreg van az ilyen bejárónővel! Mindent a
te nyakadon hagy.
- Mollie : A tiédén is! Társak vagyunk, igaz ?
- Giles : / a tűkőrhöz megy/ Amíg főzöm nem kell! Akkor vége.
- Mollie : /fölkel/ Nem, nem, az az én dolgom - szerencsére
van elég konzervünk...ha betemet a hó.../Gileshez
megy/ Jaj, Giles, gondold, hogy rendben lesz min-
den ?
- Giles : Inadba szállt a bátarság? Bánoá már, hogy nem
adsuk el a tanti házáat, inkább nagy merőssen ki-
nevestük "Pensionak"

- Mollie : Nem, nem bánok semmit. Szórettem ezt a házat. Apró-
pos pensio ? Odanézsz csak! /szemrehányó módon mu-
tat a táblára/
- Giles : /bússkén/ Renek, mi ? /L.felé megy/
- Mollie : Rémes! Nem látod ? Kifelejtetted az S betűt. Monkwel
írtál Monksvel helyett.
- Giles : Szent isten, csakugyan! Hogy tehettem ilyet ? De
nem olyan nagy baj! Monkwel, Monksvel egy kutya.
- Mollie : Levinygástál! /az íróasztalhoz megy/ Éredj, rakd
meg újra a kazánt.
- Giles : Jéghideg az udvar ...Rakjam meg mindjárt éjszakára
is?
- Mollie : Nem, azzal ráérsz ugy tisz, tizenegy óra tájban.
- Giles : Kecsegtető perspektíva!
- Mollie : Siess már. Minden percben megérkezhet valaki.
- Giles : A szobák rendben vannak ?
- Mollie : Rendben. /leül az íróasztalhoz, a fölémel róla egy
papirost/ Mrs Boyl, a baldachinos szobába....Metcalf
őrnagy a Kék szobába...Miss Casewell a Keleti szobá
...Mr Wren a Tölgyfa szobába.
- Giles : /Átnegy R.felé/ Vajjon miféle alakok lehetnek ? Nem
kellett volna előleget kérnünk ?!
- Mollie : Aki nem fizet, annak lefoglaljuk a holmiját.
- Giles : És ha az imponáns, nehéz kofferekben nem találunk
egyebet, mint újságpáirba csavart téglát. Akkor mi
foglalunk le ?
- Mollie : Csupa jó cimek.
- Giles : Lehetnek hamis cimek is. Akár bujkáló bűnözők is
akadhatnak köztük. /Odalép a táblához és felveszi/

- Mollie** : Nem törődöm, hogy ki kicsoda, amíg megfizeti a heti 7 gineát.
- Giles** : Ragyogó üzletasszony vagy, Mollie! /Giles az R.alatti boltivnél távozik, magával cipelve a táblát.
Mollie kinyitja a rádiót/
- H a n g** : /a rádióból/ A londoni nyomosó központ jelentése ezernit a bűntény Paddingtonban történt. Culver-utca 24 alatt. Az áldozat Mrs.Maureen Lyon. A rendőrség gyanuja szerint a gyilkosságot... /Mollie fölkel és a C.karosszékhöz megy/...a közelben többször látott férfi követte el. Az illető sötét felöltöt... /Mollie felemeli Giles felöltőjét/...világos sálát... /felemeli a sálát/ ...és puha kalapot viselt. /Mollie felveszi a kalapot és kinegy az R.boltiv alatt.
Autósok figyelem! Az utak jegesek!... /kint megszólal a csengő/ ...Az erős havazás előre láthatólag tovább tart. Fagy várható az ország egész...
/Belép Mollie, az íróasztalhoz megy, lecsavarja a rádiót és az R.boltiven át kielejt/
- Mollie** : /kintről/ Jónapot kívánok. Erre tessék.
- Christopher** : /kintről/ Köszönöm szépen. /Christopher Wren belép az R.boltiv alatt, kezében koffer, melyet az R. ebéltáasztalra helyez.Kissé vadóc forma, ideges fiatalember. Haja elnőtt, ápolatlan, művész nyakkendőt visel.Bizalmaskodó, csaknem gyermekes modora van./
- Mollie** : /bejön és a C.felé indul/
- Cristopher** : Szörnyű idő! A taxi nem birt a kapuig jönni. /Átmege a szobán a kalapját a pamlag melletti asztalkára helyezi/

Christopher : Én nem mernék vesetni. Semmi érzésem a sportokhoz.
/Mollie felé megy/ Mrs.Ralston ugye? Igazán örülök!
Az én nevem Wren.

Mollie : Isten hozta, Mr.Wren.

Christopher : Tudja, hogy maga egész más, mint képzeltem. Én azt
hittem, hogy valami kiérdemesült tábornok őzvegye,
például az Indiai Hederegből. Ugy gondoltam, afféle
sorden és előkelő munia lesz...a ház meg tele exoti-
kus cseccse-bessékekkel. De nem, itt minden olyan isto-
ni. /a pamlag melletti asztalkához lép/ Igazán
istení! /az íróasztalra mutatva/ Ez utánsat ?
/a pamlag melletti asztalkára mutatva/ De ez eredeti
Kindjárt bele szeretek ebbe a lakásba. /a karos-
székhez megy/ Kívírágok, paradicsommadár, ilyesmi
nincs ?

Mollie : Attól tartok, nincs.

Christopher : Kári hát pohárszék?...Gusztuses, bíborosin mahagoni-
ból...Nagy nehéz faragott gyümölcsökkel az oldalán !

Mollie : Az van - bent az ebédlőben. /A R.ajtó felé int/

Christopher : /követi az asszony tekintetét/ Itt bent ? /R.felé
megy s kinyitja az ajtót/ Ezt látnom kell. /az
ebédlőbe megy,Mollie követi.Ciles belép az R.boltiv
alatt.Körülnéz és eszemlyre veszi a koffert.Amint
az ebédlő felől hangokat hall, R.felé kimegy/

Mollie : /kint/ Jőjjön, melegedjen föl itt egy kiesit.
/Mollie jön az ebédlő felől.Nyomában Christopher,
Mollie a C.felé megy/

Christopher : /bejövet/ Tökéletes! A méltóság tölgyfaszobra.De
mért nincs itt kőszéputt a mahagoni asztal ? /R.felé
nés/ A kis asztalkák csak elrontják az összehatást.
/Belép Ciles R.felől,s megáll L-en a nagy karosék-

nél/

Mollie : Azt gondoltuk, hogy a vendégek így szeretik jobban. A férjem... /ezzel bemutatja/

Christopher : /Gileshez lép és kezét fog vele/ Örülök a szerencsének. Szűnyű időnk van - igazhamisítatlan Dickens-hangulat...Sőt rosszabb: Scrooge... Szinte gioccos. /a tűz felé fordul/ Mégis igaza van, Mrs Ralston - úgy értem, a kis asztalok ügyében - belátnak, tökéletesen igaza van...Ha ugyan a mahagoni ebédlőasztal állna itt, a köré stilszerű család is kellene. /Gileshez fordul/ Jóképű marcona-szakállu családfő: termékeny, de kissé már hervadó családanya : tizenegy gyerek, szép sorjában, mint az orgonasipok, zordon nevelőnő és még valaki...a "szegény Harriet"...a szegény rokon, családi mindenese, aki kutyausorban él itt, de végtelenül hálás, hogy meleg otthonra talált!

Giles : /ki nem állhatja a fiút/ Segítek fölvenni a kofferjét. /föllemeli a koffert, Molliehoz/ A tölgyfaszobába, ugye ?

Mollie : Oda.

Christopher : Remélem, baldachinos ágyam lesz és róssamintás paplanom.

Giles : Nem ígérem. /L.felé távozik, s felviszi föl a a lépcsőn a koffert/

Christopher : Ugy látom, a férje nem rajong értem. /Mollie felé közeledik/ Fióta házasság ? Nagy a szerelem ?

Mollie : /hidegen/ Egy éves házasság vagyunk. /Az E.lépcső felé indul/ Gondolom, már szeretne fölmenni, hogy lássa a szobáját ?

Christopher : Termékre vagyok ? /A pamlag melletti asztalka felé közeledve/ Hiába, úgy szeretek mindenkiről, minien tudni. Ugy érzem, az emberek örülten érdekesek-nem

Mollie : Van aki az. /Christopher felé fordulva/ Van aki nem az.

Christopher : Hines igazán! Mindenki érdekes, mert sohasem tudhatji mi lakik benne...mit forgat a fejében? Földául maga sem tudhatja, mire gondolok én most - igaz ? /mosolyog mint akinek valami mulatságos titka van/

M o l l i e : Fogalmam sincs róla. /a pamlag melletti asztalkához lép és cigarettát vess ki a dobozból/ Parancsol ?

Christopher : Nem, köszönöm,látja, csak a művészek tudják, mi lakik az emberben...de ők sem sejtik, honnan tudják! A portréfestők /C.felé megy/ sok mindenről árulkodnak én... /a pamlag jobb karjára ül/

M o l l i e : Maga festő ? /meggyújtja a cigarettáját/

Christopher : Nem, építész vagyok. Tudja, már a szüleim is azért kereszteltek Christophernek, mert remélték, hogy építész leszek. Christopher Wren! /nevet/ Egy ilyen név már félsiker! Egyenlőre persze mindenki csak kinevet miatta és szellemesen érdeklődik,hogy én építettem-e a Szent Pál katedrálisot. De azért - ki tudja ?...falán mégis én nevetek utoljára. /Giles bejön az L.boltiv alatt és az R.bolthajtás felé megy/ Készek megmelegedni itt maguknál. A felesége igazán kedves.

G i l e s : /hidegen/ Igen.

Christopher : /Mollie felé fordul, hogy szemügyre vehesse/ és mondhatom nagyon szép.

M o l l i e : Ne bolondozzon.

/Giles a karosszékhöz támaszkodik/

Christopher : Ne tesséki! Az angol asszony! A mi asszonyaink savarba jönnek a bóktól. A kontinensen minden nő természetesen tartja a bókot - de az angol asszonyból kivéssz a női ösztön a férje mellett. /Megfordul s Gilesre néz/ Van valami bugrisság az angol férjekben, nem?

M o l l i e : /sietve/ Jöjjön, nézze meg a szobáját. /Átmegy a szinen L.boltiv felé/

Christopher : Megnézzem?

M o l l i e : /Gileshez/ Megrakhatnád a kazánt. /Mollie és Christopher az L.lépcsőn felmenve távozik. Giles morgolódva indul O.felé. Megszólal a csengő. Rövid szünet után a csengetés többször, türelmetlenül ismétlődik.//Giles sietve távozik R.felé a bejárat irányába.Egy-két pillanatig hallatszik a hűfuvás és a szél zugása/

Mrs.Boyle : /kintről/ Ez a monskwel-ház, gondolom.

Giles : /kintről/ Ez... /Mrs.Boyle az R.boltiv alatt belép, később koffer, képeslapok és pár kesztyű. Tekintélyes,termetes asszony, s igen rossz kedvében van/

Mrs.Boyle : Mrs.Boyle vagyok. /Letesszi a kofferét/

Giles : /bemutatkozik/ Giles Ralston. Tessék a tűzhöz fáradni,Mrs.Boyle, itt megmelegedhet./Mrs.Boyle a tűzhöz megy/ Undok idő, ugye? Ez az egy csomagja van?

Mrs.Boyle : Metcalf úrnagy - ha jól értettem a nevét - ő hozza a többi. A taxi nem mert feljönni ideáig. /Giles megfordul s visszajön L-hez/ Megállt a külső kapunál. Közös taxival jöttünk az állomástól, egyet is

: nehezen kaptunk. /ezemrehányóan/ Senki sem várt bennünket.

Giles : Igazán sajnálom, nem tudtuk, melyik vonattal érkeznek, másképp természetesen intézkedtünk volna, hogy...valaki ott legyen.../nyög/..kéznel.

Mrs.Boyle : Minden vonatból ki kellett volna menni.

G i l e s : Szabad a kabátját ? /Mrs.Boyle átadja kesztyűjét és képeslapjait.Majd a tűz mellé áll kezét melegengetve. A feleségem rögtön itt lesz...én megyek, segítek Metcalf-nak cipekedni. /Giles kimegy R.felé a főbejárat irányába. Mrs.Boyle a boltiv felé indul/

Mrs.Boyle : /amint Giles távozik/ Legalább az utról elhanyagolt volna a havat. /Giles távozása után/ Szentelen is, hanyag is. /A tűzhöz megy és méltatlankodva néz körül. Mollie az L.lőposzton lesietve érkezik kissé kifulladás/

M o l l i e : Bocsánat, nem tudtam, hogy...

Mrs.Boyle : Mrs Halston ?

M o l l i e : Az vagyok. /Mrs Boylehez megy, már-már nyújtja kezét majd ismét visszahúzza, mint aki nem tudja, mi illi egy penziótulajdonoshoz/

Mrs Boyle : /kedvetlenül vessi szemügyre Mollit/ Tul fiatal !

M o l l i e : Tul fiatal ?

Mrs Boyle : Tul fiatal ahhoz, hogy egy ilyen penziót vezessen. Nem lehet elég tapasztalata.

M o l l i e : /visszahusódik/ Valamikor csak el kell kezdeni... nem ?

Mrs Boyle : /körülnéz/ Cdon épület.Remélem, nincs penész ? /gyakodva szimatol/

M o l l i e : /méltatlankodva/ Szó sincs róla.

- Mrs Boyle : A legtöbb házban csak akkor vesszük észre a penészt amikor már késő segíteni.
- M o l l i e : Ennek a háznak semmi baja sincs.
- Mrs Boyle : Remélem, tudja, hogy az ilyen tülgyfa tele van szuval ?
- G i l e s : /kintről/ Erre tessék, Őrnagy ur. /Giles és Metcalf Őrnagy bejön. Metcalf középkorú, széles vállú férfi. Megjelenése és modora katonás. Giles a C.fe megy. Metcalf Őrnagy leteszi kofferét és a C.karosszékhez közeledik. Mollie elébe megy/ A feleségem. /Ezzel bemutatja/
- Metcalf : /Keszit fog Mollievel/ Örvendek. Komoly hóvihar van. Azt hittem már ki sem kerülünk belőle... /meglátja Mrs Boylt/ Ó bocsánat. /Leveszi a kalapját/ Ha ez így tart tovább reggelre öt-hat látnyi hó lesz. /Tűzhőz megy/ Nem volt ilyen télünk 1940 óta. Épp szabadságon voltam akkor.
- G i l e s : Ezt mindjárt felviszem. /Felemeli a táskákat, Molliehoz/ Melyik szobákat is mondtad? A Kéket, meg a Rózsaszínt ?
- M o l l i e : Nem. Mr. Wrent szállásoltam el a rózsaszín szobában. Ugy oda volt a baldachinos ágyért. Így hát Mrs. Boyle kerül a tülgyfaszobába, Metcalf Őrnagy ur pedig a kékbe.
- G i l e s : /Felszélítéshangsulllyal/ Őrnagy uram ! /L.felé indul a lépcsők irányába/
- Metcalf : /Katonásan reagálva/ Parancsára ! /Követi Gilest és együtt távoznak el az L.lépcsők felé. Mrs. Boyle R-en belép a kandalló felé megy/
- Mrs. Boyle : Baj van a személyzettel ?

M o l l i e : Van egy jóraivaló asszonyunk...a faluból jár be.

Mrs Boyle : És házi személyzet ?

M o l l i e : Házi személyzet nincs.Csak mi vagyunk. /L.felé közeledik/

Mrs Boyle : Csak ? Én úgy tudtam, hogy es itt tökéletesen felszerelt pensió ?

M o l l i e : Csak most nyílt meg.

Mrs Boyle : Véleményem szerint, bizonyos számú személyzetet feltétlenül szerződtetni kell, mielőtt egy ilyen pensiót megnyitunk. Az Önök információi félrevezette bennünket. Szabad tudnom, csak mi vagyunk itt vendégek Metcalf Örnagy urral ?

M o l l i e : Nem, több vendégünk is van.

Mrs Boyle : S hozzá még ez az idő! Hőfuvási /a tús felé fordulva köszönöm szépen!

M o l l i e : Igazán nem láthattuk előre, hogy ilyen idő lesz.
/Christopher Wren nyugodtan leesétál az L.lőpcsőn s Mollie mögé kerül/

Christopher : /énekel/ Hőfellegeket

Úznek a vad szelek !

Kis árva vörösbegy,

mi lesz most teveled ?

Imádom a gyermekdalokat! Van benne valami tragikus.
a gyerekeket épp ez vonzza.

M o l l i e : Megengedi, hogy bemutassam...Mr.Wren,Mrs.Boyle.
/Christopher meghajol/

Mrs. Boyle : /hidegen/ Jóestét.

Christopher : Elbűvölő ház, nem ?

Mrs. Boyle : Én már abban a korban vagyok, amikor kényelem fontosabb ezámunkra, mint a stílus.

:/Christopher R.felé fordul. Giles be az L.lépcsőn, lejön és megáll a boltív alatt/ Ha előre tudom, hogy nincs komfort, nem jövök ide. De úgy értesültem, hogy tökéletesen felezerelt pansióról van szó.

G i l e s : Nem kötelező itt maradnia, Mrs Boyle, ha nincs mege-
légedve.

Mrs Boyle : /Átnegy a színen R.felé/ Nem hát. Még csak az kellene!

G i l e s : Ha valami félreértés történt, talán jobb is volna
máshová fordulnia. Telefonálhatok taxiért. Most még
járhatók az utak.

/Christopher előrejön a C.karosszékbe ül/

Annyi a jelentkező, hogy könnyen ki tudjuk adni az
őn szobáját. A jövő hónapban mindenestre emelni fog-
juk az árakat.

Mrs Boyle : Semiesetre sem megyek el, míg ki nem próbáltam ezt a
helyet. Nem gondolja, hogy csak úgy kiteshet az utcára.

/Giles felé megy/ Nem mutatná meg a szobámat, Mrs
Ralston ? / Keltőszágteljesen indul az L.lépcsőhöz felé

M o l l i e : Kérem, Mrs Boyle. /követi Mrs Boyle-t, s amint Giles
mellett elmegy, odasugja férjének/ Isteni voltál,
szívem ! /Mrs.Boyle és Mollie az L.lépcsőn felmennek/

Christopher : /felpattan gyerekesen/ Focsek vón az aszony ! Ki nem
állhatom az ilyet! Már reméltem, hogy kilöki a hóba.
Megérdemelte volna.

G i l e s : Attól tartok,erről az élvezetről le kell mondania.

/Megesőlal a csengő/ Uristen, még egy! /Giles ki-
megy ajtót nyitni. Kintől/ Erre tessék! Erre!

/Christopher a pamlaghoz megy és leül. Miss Casewell
R-en át belép. Férfiás alaku fiatal nő, kezében tásk-
ka. Sötét felsőkabátja van és világos esőja,de ka-
lapja nincs.Giles után belép/

Miss Casewell : /mély férfias hangon/: Sajnos félmezíldre innen megfeneklett a kocsim. Belekerültünk a hófúvásba.

G i l e s : Szabad ? /kiveszi kezéből táskáját és R-en az ebédlőasztalra teszi/: A többi csomag a kocsiban van ?

Miss Casewell : /kandallóhoz megy/ Nem, csomag nélkül utazom.
/Giles a C.karosszékhez megy/
Jól esik ez a tűz. /férfiasan szótvetett lábbal a kandalló elé áll/

G i l e s : /nyögve intézné a bemutatást/: Mr.Wren...Miss...?

Miss Casewell : Casewell... /Riccent Christopher felé/

G i l e s : A feleségem egy perc múlva itt lesz.

Miss Casewell : Nem sürgős. /leteszi kabátját/ Föl akarok melegedni. Ugynésem, betemet bennünket a hó. /felső kabátja szobéből egy esti ujságot húz elő/
"Autósek, figyellem, erős havazás várható...etec-tera..." Remélem, tele van a kamra?

G i l e s : Ó hogyné ! A feleségem kitűnő háziasszony. De ha minden kötél szakad, a tyukjainkat is megshetjük.

Miss Casewell : Mielőtt egymást falnánk föl, igaz ? /Érdesen felnevet és odadobja felső kabátját Gilesnek, majd a C.karosszékbe ül.Giles röptében kapja el a kabátot/

Christopher : /fölkel és a tűzhöz megy/ Mi ujság van még az időjáráson kívül ?

Miss Casewell : Csak a szokásos politikai válság. Ja igen, meg egy izgalmás gyilkosság.

Christopher : Gyilkosság ? / Miss Casewell felé fordul/ Imádom a gyilkosságokat.

Miss Casewell : /odanyújtja neki az újságot/ : Ugy látszik, kéj-
gyilkosság. Megfojtottak egy nőt Paddington mellett
nyilván szexuális Ugy. /Gileare néz/

/Giles L.felé átnegy a színen a penlag melletti asztalkához/

Christopher : Nem sokat írnak róla, igaz? /a kis karosszékbe ül
R-en és olvas/ : "A rendőrség gyanuja arra a késtör-
tetű férfira terelődött, akit nem sokkal előbb a
Culver utca táján láttak. Az illető sötét felöltőt,
világos sálát és puha kalapot viselt. A rendőrség
több isben rádión hívta fel a lakosság figyelmét a
bűntényre!"

Miss Casewell : Renek személynéírás. Akárkire ráillik, nem igaz ?

Christopher : Ha a rendőrség azt mondja, hogy gyanuja erre vagy
arra terelődött, akkor az udvariassen azt akarja
kifejezni, hogy az illető a gyilkos - ugye ?

Miss Casewell : Lehetsz.

Giles : Ki az a nő, akit meggyilkoltak ?

Christopher : Mrs. Lyon, Maurel Lyon.

Giles : Fiatal, vagy öreg ?

Christopher : Arról nem írnak. Rablás, úgy látszik, nem történt...

Miss Casewell : /Gileshez/ Mondom, hogy kéjgyilkosság.

/Mollie lejön a lépcsőn és Miss Casewell-hez megy./

Giles : Megjött Miss Casewell, Mollie.-A fehérségem. /ezzel
bemutatkoznak/

Miss Casewell : /fűlkel/ : Jénopot ! /Erősen megrázza Mollie kezét/
/Giles felemeli Miss Casewell táskáját/

Mollie : Jó estét! Rémes idő. Remésem feljönni valen a szo-
bájába? Van forró víz, ha fürdöt kíván.

Miss Casewell : Eltalálta. Kivánok.

/Mollie és Miss Casewell az L.lépcsőn távozik.Giles követi őket, közben a téakával.Christopher mihelyt egyedül marad:felfedező utra indul.Kinyitja az L-en levő ajtót, Giles rajta, majd arra távozik. Egy-két pillanat múlva ismét megjelenik az L.lépcsőn. Átnegy az R.boltív felé, és ott is kinéz.

A "Kicsi Jack Horner" kezdetű gyerek-dalt dudolja, s magában nevetgél, mint aki nem egészen épelméjű. Az ebédlő asztal mögé megy. Giles és Mollie beaszékelve jön az L.lépcsőn. Christopher a függöny mögé bujik. Mollie a C. karosszékhez megy, Giles pedig az ebédlőasztal r.végéhez/

Mollie : Rohannom kell a konyhába...már körömre égett minden...Ez a Metcalf Őrnagy igazán kedves. Nem sok baj lesz vele. De Mrs Boyle megrémit. Az ebéddel ki kell vágnom a rezeset. Azt gondoltam, hogy bontok két marhahus-konzervet, adok hozzá sáldborsót, meg krumpli-pürét. S lesz még fügekompot, és tejsodó. Mit gondolsz, elég jó menü ?

Giles : Ó -hát miért ne?...Nem mondom, hogy túlságosan eredeti, -de megjárja.

Christopher : /kibujik a függöny mögül s Giles és Mollie közé lép/: Had segítsek ön is.Imádok sütni-főzni. Ne eszínáljak enlötett? Van tojás,ugy-e?

Mollie : Az van bőven. Sok tyukot tartunk.

Christopher : Ée ha van egy üveg olcsó boruk -mindegy, milyen azsal meg lehetne keresztelni azt a marhahust... Attól olyan jó kontinentális zamata lesz. Csak mutassa meg nekem a konyhát, meg a készleteket, ígérem, hogy valósággal megtáltosodón - csupa lelemény lesznek!

- Mollie : No, jöjjön ! /Christopherrel az R.boltiv alatt tá-
vozik a konyhába/
- Giles : /Homlokát ráncolja és foga közt nem a legudvariasabb
szavakat mondja - Christophernek adressálva.
Azután R.felé megy át. Félveszi az újságot és nagy
figyelemmel, állva olvassa. -Amint Mollie újra a
szobába lép, fölúti a fejét/
- Mollie : /be/ Hát nem édes? /A pamlag melletti asztalkához
lép/ Magára vett egy kötényt, és neki látott koty-
vasztani. Azt mondja, csak hagyjak rá mindent fél
óraig felé se nézsek! Ha a vendégek vállalják a főzés
szal sok munkát megtakarítunk.
- Giles : Ki az Ördögnek adta oda neki a legjobb szobát ?
- Mollie : Mondtam már, hogy bolondul a baldachinos ágyért!
- Giles : Bolondul az édes kis baldachinos ágyért! A nyavalyás
- Mollie : Giles !
- Giles : Ki nem állhaton az ilyen alakokat./jelentősegteljesen
megemelte a kofferjét? Mert én megemeltem.
- Mollie : Tégle van benne ?
- Giles : Fehelykönyű volt.Szerintem, semmi sincs benne. Ez
efféle eszéssz lehet, aki hotelről-hotelre vándorol
és meglóg fizetés nélkül.
- Mollie : Nem hinném.Köken tetazik. /elhalgat/ De ez a Miss
Casewell fura egy figura, mi ?
- Giles : Szörnyű nőszemély - ha ugyan nőszemély.
- Mollie : Idegesítő, hogy minden vendéggel van valami baj...
Vagy undok vagy fura. De Metcalf őrnagy legalább
rendes, - nem ?
- Giles : Gondolom, iszik.
- Mollie : Gondolod ?

- Giles : Nem, nem...Csak olyan rossz kedvű vagyok, No, de legalább túl vagyok a nehezén. Mind megérkezett...
/Kint megszólal a csengő
- Mollie : Hát ez ki lehet ?
- Giles : Nyilván a Culver utcai gyilkos.
- Mollie : /fölkel/ He mondj ilyen vicceket! /Giles felé meg ajtót nyitni. Mollie a tűzhöz lép/
- Giles : /kintül/ Ó !
- Mr Paravicini : /betámolyog, kezében kis táska. Idegenszerű figura, öreges, barna, kunkori bajusza, Hercül Poirot, egy kicsit nagyobb kiadásban, -ami a közönséget félrevesetheti. Nagy, szürke-galléros kabátot visel. A boltív L. oldalához támaszkodik s letesszi esonagját. Giles is belép/
- Paravicini : Ezer bocsánat...Én...én azt sem tudom, hol vagyok.
- Giles : Ez a Monakwai Pensio.
- Paravicini : ~~Örögi szerencsén vanitáskolom a kezét /Molliehez meg és kezét csókol/ /Giles átmege a C. karosszékhez, mégis szeret az isten! Fancio! És elbűvölő pensiómért A Rolle-Royce-omat elkapta a hóvihar...Vakító fehérség köröskörül...Azt sem tudtam, hol vagyok. Már azt hittem, ott fagyok meg. Aztán fogom a kis táskámat, átvergődöm a haven, megpillantok egy nagy rácsos kaput...Itt emberek laknak! Meg vagyok mentve! Kétszer is elsüppedtem a hóban, míg ideáig értem...De végre itt vagyok, és lám.../körülnéz/ Borura-derül /hangot vált/ Kapástadok egy szobát ?~~
- Giles : Kérem...
- Mollie : Attól tartok, kicsi lesz...
- Paravicini : Érttem, értem...és vendégek is vannak.

16 BEZSİK
AT-TELEG

1

KALAZOT
SÁLAT
KABÁTO

Mollie : Csak ma nyílt meg itt ez a Pensio, és nekünk is...
nekünk is firosa...

Paravicini : /elnéni Mollie/ Bájos, bájos.

Giles : S a csomagok ?

Paravicini : Az nem érdekes. Leszártam a kocnit.

Giles : De nem volna jobb behordani ?

Paravicini : Nem, nem. /A. felé Gileshez megy/ Fogadok, hogy ilyen

L. FORDULVA ←
A FORDULVA
←
Minden mai szükségem. KÖZÉP EGY SZÜSZ RA
éjszaka nem járnak kint tolvajok. S én igazán nem
vagyok igényes. Mindenem elfér ebben a kis táskámba

Mollie : Jó lesz, ha egy kicsit fölmelegszik. /Paravicini a
tűzhöz megy/ Utána nézek a szobának. / A C. karosszék
felé megy/ Attól tartok, egy kicsit hideg lesz, mer
észekre nyílik...de a többi mind foglalt.

Paravicini : Tehát több vendég is van ?

Mollie : Mrs Boyle, -Metcalf Őrnagy, Miss Caswell, - meg egy
fiatalember: Christopher Wren...És most én.

AHA
Paravicini : A Váratlan vendég. Akit senki sem hívott. Egy utas,
aki felbukkan a szobából...a hóviharból...Röppent
dekoráció? Ki vagyok? Nem tudják! A "titokzatos
idegen". /nevet/ /Mollie is nevet és Gilesre néz.
Giles nagy nehezen mosolyogna, de abból csak vigyor
lesz, Paravicini, igen jó kedvűen biccent Mollie felé
Még valamit! ~~Haide megmutassam ki a képet!~~ Mostantól
több vendég nem érkezik. Nem is megy el senki. Hol-
napról -vagy talán máris! -el vagyunk végve a civil
szociótól. Se pék, se mézárós, se tejés, se postás,
se újságos, - senki és senki /csak mi! Szociális,
szociális! Ez való nekem! Egyébként: Paravicini va-
gyok. /a kis karosszékhez/ megy A. felé/

Hollie : A mi nevünk: Ralston... /Giles Hollie-hoz megy,/
Paravicini : Mr és Mrs Ralston ? /mint az ifju pár röhögje,
helyeslően bólint.Körülnéz, majd R.felé Holliehoz
megy/ Egyszóval ez itt Monkswell! Pensio -így mondta
Helyes. Monkswell Pensio. /nevet/ Ronck. /egyre ne-
vet és a kandelóhoz megy/ RALI BE NEM NÉZI
/Hollie Gilesre pillant, majd mindketten diszkrétan
nőznek Paravicinire, -miközben lehull a

LI KI
A NA NÉZ VÉ
EGY RÁDIOHOZ
RÉMEK
FELCSAV. ARÁD
RÉMEK

ELÉRTI A CUKROS
DOBOZT.
Cukorh.
ízelt.

2. k é p

/Ugyanott másnap délután /

/ Amikor a függöny felmegy, már nem havazik, de az ablaküveghes tapadva látszik a vastagon álló hóréteg. Metcalf úrnagy a parlogon ül a egy könyvet olvas. Mrs Boyle a nagy R.karosszékben ül, a tűz előtt, a a térdére tett tűmblevélpapírra ír./

Mrs Boyle : Szerintem becsstelenség volt elhallgatni előttünk, hogycsak most nyílt meg a pensie.

Metcalf : Valamikor csak el kell kezdeni, kérem. Kitűnő volt ma a reggeli. Jó kávé, rántotta, házi lekvár. És minden ilyen guzatusosan tállalva. A kicsi asszony maga csinál mindent.

Mrs Boyle : Rendes személyesetre volna szükség.

Metcalf : Az ebéd is kitűnő volt volt.

Mrs Boyle : Marha. Marha-konzerv.

Metcalf : De roppant ravasszul ízeitve! Vörösbor volt a mártásban. Mrs Ralston megígérte, hogy estére pu-dingot is csinál.

Mrs Boyle : / fölkel és a radiátorhoz megy/ A radiátor jéghideg. Ezt még szóvá tesszem.

Metcalf : Az ágyak is kényelmesek. Legalább az enyém az volt. Remélem, az öné is ?

Mrs Boyle : Megfelelt. /visszatér a nagy R.karosszékhez és leül/ De nem látom be, miért kellett a legszebb szobát annak a esodabogárnak adni.

Metcalf : Ő érkezett elsőnek.

Mrs Boyle : A hirdetés után egész másnak képzeltem ezt a helyet. Kényelmes nappalira számítottam... és egyáltalán sokkal nagyobb helyiségekre...bridgeszalagra, a

egyebekre.

Metcalf : /magában/ Oreg szatyrok örömei.

Mrs Boyle : Tessék ?

Metcalf : /nyögve/ Semmi, mondom, értem... értem, mire gondol.
/Christopher jön az L. lépcsőn felül észrevétlenül/

Mrs Boyle : Nem, nem maradok itt soká !

Christopher : /nevetve/ Nem, azt én sem hinném. /eltűnik a könyvtárban/

Mrs Boyle : Mondhatom, furcsa fiatalember. Még kiderülhet, hogy bolond. Nem eszálánám.

Metcalf : Talán, az elnevezéstől eszálott ki.

Mrs Boyle : Nem lépne meg az sem. /Mollie bejön az R. boltiva alatt/

Mollie : /Felkiabál az emeletre/ Giles !

Giles : /fentről/ Tessék !

Mollie : Nem hányád el a havat újra a hátsó kapu alatt ?

Giles : /fentről/ Megyek.

/Mollie eltűnik a boltiv alatt/

Metcalf : Én is segítek. /Fölkel s az R boltiv felé megy/
Nem árt egy kis testmozgás.../Metcalf kimegy. Giles
jön le a lépcsőn, átvág a szobán, s R-en távozik.
Mollie ismét megjelenik később portőrű és porszívó
átmegy a szobán s fölcsúsz a lépcsőn//Összeültközik
Miss Casawelllel, aki ép lefelé jön/

Mollie : Bocsnát !

Miss Casawell: Semmi baj. /Mollie el. Miss Casawell lassan haled a
közép felé/

Mrs Boyle : Na tessék! Micsoda lehetetlen nő! Fogalma sincs a
házi munkáról. A hallon keresztül cipeli a porszí-
vét!...Nincs itt hátsó lépcső?

Miss Casawell: /Kivesz a táskájából egy cipzartát/ De van, szép,

tiszta hátsó lépcső. /a tűzhöz lép/ Kellene, hogy
a tűs. /meggyújtja a cigarettáját/

Mrs Boyle : Akkor miért nem használják a hátsó lépcsőt? a ta-
karítást különben is délelőtt kellett volna elvége-

Miss Caswell: Azt hiszem szegénykének főznie is kellett.

Mrs Boyle : Mocsoda viresaft! Diletánsok! Még szemályset nincs!

Miss Caswell: Nem is könnyű ma kapni.

Mrs Boyle : Nem bizony. Az alsóbb néposztályokból kihalt minden
kötelességérzet.

Miss Caswell: Egyébb gondjuk van szegénykének. A betevő falat.

Mrs Boyle : /fagyosán/ Ugy látni, maga szocialista?

Miss Caswell: No, nem éppen. Vörös nem vagyok - csak rózsaszín.
/a pamlaghoz megy, a leül a jobb karfájára/ De nem
ártnak magam a politikába. Különlőn élek.

Mrs Boyle : Ott, gondolom, sokkal jobb a helyzet.

Miss Caswell: Legalább is: nem kell főznie, takarítani, -mint
itt a legtöbb nőnek.

Mrs Boyle : Ez az ország hanyatlak. Már nem a régi! Tavaly a
házam is eladtem. Csak baj volt vele.

Miss Caswell: Hotelben, vagy panzióban kevesebb a gond.

Mrs Boyle : Ha valanivel. - Sokáig marad Angliában?

Miss Caswell: Még nem tudom. El kell intéznie egy ügyet. Ha si-
került - visszamegyek.

Mrs Boyle : Franciaországba?

Miss Caswell: /gunyos mosollyal/ Nem.

/Mrs Boyle firkászva néz rá, de Miss Caswell nem
felel. Mrs Boyle írni kezd. Miss Caswell tovább
mosolyog, majd odalép a rádióhoz, a először halkat
majd erősebbre állítja be/

Mrs Boyle : /sértődötten abbahagyja az írást/ Lesz kedves egy

egy kicsit lehalkítani? Gondolon mást is kavar,
a rádió mikor levelet ír.

Miss Casewell : Ez a kedvenc zene számom! Odebenn íróasztal is
van. /L.irányba, a könyvtár ajtó felé int fejével/

Mrs Boyle : Tudom. De itt sokkal melegebb van.

Miss Casewell : Sokkal bizony. /Táncolni kezd a zenére//Mrs Boyle
egy pillanatig rámered, majd fölkel és L-re, a
könyvtárba távozik. Miss Casewell szőles mosoly-
lyal lép az asztalhoz és elnyomja a cigarettáját.
Fölvev az ebédlőasztalról egy képeslapot/
Vén banya! /E szavakkal Miss Casewell a nagy
karosszékekbe ül/

Christopher : /belép a könyvtár felül, balra, s jön le/ Ó!

Miss Casewell : Halló!

Christopher : /Hátrafelé mutat a könyvtárba / Mindenütt ebbe
a nőbe botlom... És hogy bámul rám! Majd kiugrik a
szeme!

Miss Casewell : /a rádióra mutat/ Halkítsa le egy kicsit

Christopher : Elég annyira?

Miss Casewell : Most már elég. Megtette a magát. Leaspott a leg-
jobb fotelre. De most már én is ülök benne.

Christopher : Bravó! Ki nem állhatom ezt a szatrafát. /egész kö-
zel lép Miss Casewellhez/ Csak törjünk bort az
orra alá! Tisztuljon innen!

Miss Casewell : Ilyen időben? Semmi remény!

Christopher : Majd ha olvad.

Miss Casewell : Majd ha fagy! -De azért sok minden történhet
olvadáskor...

Christopher : Történhet... sok minden.../az ablakhoz lép/ De
milyen gyönyörű a hó! Olyan tiszta és nyugalmas...

Az ember minden baját elfelejti...

Miss Casewell : En nem felejték semmit.

Christopher : Milyen keményen mondta.

Miss Casewell : Csak elgondolkodtam.

Christopher : Min ? /az ablakpárkányra ül/

Miss Casewell : Egy jéghideg ezobán...befagyott korsón...fagytól
sebes ujjakon...és egy vacogó, rémült gyermek

Christopher : ...túl komoran hangzik.Mi az? Valami rémregény ?

Miss Casewell : Nem tudom, hogy író vagyok ?

Christopher : Komolyan ? /Leugrik a párkányról és közelebb lép Miss
Casewellhez/

Miss Casewell : Ki kell ábrándítanom.Nem komolyan. /Kitesszi maga elé
a képealapot/

Christopher : /Gynakodva néz rá,majd a rádióhoz lép, felerősíti
és a nappali felé indul.Cseng a telefon/

Mollie : /Lerohan a lépcsőn,kezében porseprő,odamint a tele-
fonhoz, felkapja a hallgatót/ Halló ? /Leesavarja
a rádiót/ Igen -Monckwell pensió!...Micsoda ? Nem.
Micsoda?...A Berkahirei rendőrség?... /Miss Casewell
leteszi a képealapot/ Hogyan felügyelő,értem...értem.
De-nem hiszem, hogy bárki is eljut idáig...Mindent
eltorlaszolt a hó...Az utak járhatatlanok... /Miss
Casewell feláll, átmegy a szoba másik oldalára/
...mindenképpen járhatatlanok...Igen...értem...tessék
...Halló...halló.../visszateszi a hallgatót/

Giles : /belép, leveszi és felakasztja a kabátját/ Mollie!
Van még egy csékányunk ?

Mollie : /C.felé indul/ A rendőrség telefonált.

Miss Casewell : Baj van?...Talán nincs italmérési engedélyük ?
/fölmegy az L.lépcsőn/

- Mollie : Kiküldenek egy felügyelőt... valszint nyomozót...
- Giles : /Molliehez/ Nem jut el az ide.
- Mollie : Ugyanezt mondtam én is. De ők nagyon biztosak voltak a dolgukban.
- Giles : Marhaság. Még düssípél se jutnak át a havon, -dehát miről van szó ?
- Mollie : Én is kérdeztem. De nem mondta meg a tiszt. Csak arra kért, hogy szóljak neked is... És hogy hallgassuk meg figyelmesen azt a Trotter felügyelőt... -ugy rémlik, és a neve - és hogy fogadjunk szót neki mindenben. Nem furcsa ?
- Giles : /a tűzhöz lép/ Mi történhetett ?
- Mollie : /Giles baljára kerül/ Talán a nylon holmi... Tudod, amint Gibraltárból kaptam...
- Giles : A rádió engedélyt kiváltottam.
- Mollie : Igen, az a konyhaszekrényben van.
- Giles : Volt az a karambolom multkor... De a másaik vezető hibájából.
- Mollie : Valamit csak elkövethettünk ?
- Giles : /letérdel és egy hasábot tesz a tűzre/ Nyilván a Pensionkkal van baj. Talán mégsem ismerjük eléggé a rendelőket... /feláll és szembe néz Mollievel/
- Mollie : Jaj, bár sohasem kezdtünk volna bele...
- Giles : Te Mollie, /lassan az ebédlő asztal jobb felére kerül/ ez nem gyerekjáték, ha képesek ilyen időben kiküldeni egy felügyelőt. Csakugyan sürgős lehet... /nyugtalanul nézik egymást/
- Mrs Boyle : /be, az ebédlő asztal bal feléhez kerül/ Á itt van? r. Ralston! Tudja Ön, hogy a könyvtárban jéghideg a radiátor ?

Giles : Sajnálom, asszonyom, de egy kicsit kevés a szentünk !

Mrs Boyle : Én itt hét guineát fizetek egy hétre. Hét guineát !
És nem akarok fagyoskodni.

Giles : Rögtön megindítom ott a fűtést. /Giles az R. boltiv
elatt távozik. Mollie utána indul a boltiv felé/

Mrs Boyle : Mrs Halston! Ne haragudjon, de ez a fiatalember itt
önöknél igen furcsán viselkedik. Micsoda modora van
Micsoda nyakkendője! És azokott az egyáltalán füst
kődni ?

Mollie : Kérem, ez a fiatalember, kitűnő építész...

Mrs Boyle : Hogy mondja ?

Mollie : Christopher Wren, építőművész...

Mrs Boyle : Kedves hölgyem, Sir Christopher Wren nevét ter-
mészetesen én is ismerem. /a tűz felé indul/ Való-
ban kitűnő építész volt. Ő tervezte a Szent Pál
katedrális. Maguk fiatalok azt hiszik, hogy minden
műveletlen, csak maguk szentek ?

Mollie : Én erről WREN-ről beszélek. A szülei azért ke-
resztelték Christophernek, mert remélték, hogy
építőművész lesz. /az asztalhoz lép kivessz egy cig-
arettát a dobozból/ És az is lett...körülbelül...
egyszóval nem eselődtek a szülei.

Mrs Boyle : Hm. És nekem egy kisse - vedregényes. /Leül a nagy
fotelba/ Ha nőnek volnék, jobban utána néznék. Tu-
lajdonképpen mit tud róla ?

Mollie : Ugyanannyit mint önökről, Mrs Boyle - hogy hét guineát
fizet hetenként. /Meggyújtja a cigarettáját/
A többi nem rá tartosik. Teljesen mindegy, hogy
kedvelem-e a vendégeimet /megnyomja a szót/ vagy
nem kedvelem.

- Mrs Boyle : Ön fiatal és tapasztalatlan. Hálás lehetne ha tanácsot kap olyantól, aki többet látott már a világban és mit tud arról a jött-ment idegenről ?
- Mollie : Mit tudhatnánk ?
- Mrs Boyle : Ut nem várták, ha jól tudom.
- Mollie : A bajba jutott utast nem szabad szabadon hagyni. A törvény is tiltja, Mrs Boyle. Ezt Önnek tudnia kell.
- Mrs Boyle : Hért mondja ezt ?
- Mollie : /C.felé indul/ Ugy tudom, Ön előjáró volt, bíróságon ül, Mrs Boyle.
- Mrs Boyle : Én csak annyit mondok, hogy ez a Paravicini - vagy nem tudom, hogy hívják, -es nekem sehogysé...
- Paravicini : /Halk léptekkel jön lefelé az L.lépcsőn/ Vigyázat drága asszonyom! Nem jó az ürdögöt falra festeni!
- Mrs Boyle : /felugrik ijedében/ Nem hallottam a lépteit...
/Mollie a pamlog melletti asztal mögé lép/
- Paravicini : Lábujjhegyen jöttem. /C.felé előre jön, lábujjhegyen/ Ha akarom senki sem hallja meg a járásomat. Roppant szórakoztató.
- Mrs Boyle : Ne mondja.
- Paravicini : /leül a C.karosszékbe/ Volt egy ismerősöm... fiatal hölgy...
- Mrs Boyle : /feláll/ Sajnos, mennem kell, levelet írni. Megnézem, hogy a nappali melegdebb-e ? /L.felé távozik a nappaliba, Mollie az ajtóig kíséri/
- Paravicini : /megállítja/ A mi bájos háziasszonykánk mittha esüggött volna ma...Mi történt, drága asszonyom ? /fürkészve nézi Molliet/
- Mollie : Sok bajunk volt ma reggel...a hó miatt.
- Paravicini : Persze, a hó miatt. A hó mindent megnehezít.../fel/ vagy megkönnyít - ahogy vesszük.

/Az ebédlőasztal felé indul s leül az egyik székre/
Igen...mindent megkötözt.

Mollie : Nem tudom, mire gondol ?

Paravicini : Kegyet sok mindent nem tud. ^{FENN FLORE DÖL} Szerintem főleg azt nem tudja, hogy kell vezetni egy pensiót. ^{ALVIR L. I. NEZ}

Mollie : /L.felé megy a pamlag melletti asztalkához s elnyomja a cigarettáját/ Késdők vagyunk, bevalloem. De meg akarjuk tanulni a szakmát.

Paravicini : Bravó-bravé ! /tapsol és feláll/

Mollie : Érték egy kicsit a főzéshez...

Paravicini : /rámereszti a szemét/ Kegyed elbűvölő szakácsnő!... ^{MEGFOGTA A KEZÉT}

^{EL ÁLL}
 /a pamlag melletti asztalkához lép, és megfogja Mollie kezét. Mollie elhúzza lép néhgyat C.felé/
 Szabad valanire figyelmeztetnem, Mrs Ralston ?
 /előbre jön a pamlag felé/ Kegyed meg a kedves férje tulságosan megbiznak az emberekben. Szerettek önök inn formációkat a vendégekről ?

^{JDUL A RLA'IG}
 Mollie : Okvetlen kell az ? /odafordul Paravicinihez/ A vendég jön, azobát kér és kész.

Paravicini : Nem árt az embernek tudni, kivel alszik az ember egy fedél alatt. Itt vagyok én példgul...Beállitok ide, s csak annyit mondok, hogy a kocsim elekadtt a hófuásban. Mit tudnak önök rólam? Semmit! Lehetek tolvaj, rabló. /lassan közelebb lép Molliehoz/ Szököt fegyenc, örült vagy akár gyilkos.

Mollie : /hátrál/ ő ! ^{A FOT. VAN}

Paravicini : No, látja. Ée nyilván ugyan ilyen keveset tud a többi vendégről is.

^{JDUL A PAM. TELE}
 Mollie : Hát ami est a Mrs Boyle-t illeti...

Mrs Boyle : /belép a nappaliból.Mollie C.felé, az ebédlőasztalhoz indul/ A nappali is türhetetlenül hideg.Kénytelen

- 30 -

ALAGHÁL.

Paravicini : leannek mégis itt megírni a leveleimet./indul a nagy fotel felé/

ECY # KAD. H-2

Metcalf : Engedelmeivel/fölhívtam egy kisse kegyednek a tüzest. /R.felé megy, s úgy tesz,mint igérte/

Metcalf : /belép a bal boltív alatt.Régimódi udvariassággal fordul Molliehoz./ A kedves férjét keresem, Mrs Ralstont.Attól tartok,hogy befagytak a csövek... úgy értem,hogy lent...a ruhatárban.

Mollie : Szent isten!Még csak es hiányzott.Klőbb a rendőrség,most meg a csövek! /indul a bal boltív felé/

Paravicini : /hirtelen leejti a piszkavasat/

Metcalf : /erre megdermed/

Mrs Boyle : /döbbenten/ A rendőrség ?

Metcalf : /hangosan hitetlenkedve/ Rendőrséget mondott ?
/az ebédlőasztal jobb oldala felé megy/

Mollie : Az előbb telefonáltak, hogy kiküldenek valakit felügyelőt. /Kinéz a havas tájra/ De nem hiszem, hogy eljut idáig.

Giles : /belép a bal boltív alatt,egy kosárba fát hoz/ Annak a vasak eszénnek a fele kő. De az árát azért megkérlik!...Mi történt?...valami baj van ?

Metcalf : Most hallom, hogy utban van a rendőrség. Mi ez ?

Giles : Semmi az egész.Ugy sem érnek idáig.Helyenként öt láb mély a hó! Az utak járhatatlanok. Ide ugyan senki se jön ma ! /odavissza a fát a kandallóhoz/ Megengedi Mr Paravicini...Ide raknám ezt a fát.
/Paravicini ellép a kandallótól.Három kemény kopogtatás az ablakon/

Trotter : /kívülről odanyomja a fejét az ablakhoz,így bámul a szobába,Mollie felkiált és az ablakra mutat/

- 51 -

Giles : /az ablakhoz lép, kinyitja. Trotter sivel áll a
hason. Kedélyes, átlag-fiatalember. Enyhén külvárosi
ízzel beszél/

Trotter : Mrs Ralston ?

Giles : Az vagyok.

Trotter : Trotter nyomozó a Berkshirei rendőrségtől. Le-
rakhatnám valahol eseket a sí-talpeket?

Giles : /bal felé mutat/ Tessék egyenlőre ide! Menyek
ajtót nyitni.

Trotter : Kösönöm. //Giles nyitva hagyja az ablakot és
bal felé kislép/

Mrs Boyle : Na tessék! Anért fizetjük a rendőrséget, hogy té-
li sportokkal foglalkozzanak a fiatalurak!
/Mollie az ablak felé indul/

Paravicini : /szintén elindul és sebessen uttogja Mollie felé,
GORDONBAN → Miért hívta ki a rendőrséget, Mrs Ralston ?

Mollie : Dehogy hívtam én! /becsukja az ablakot/
/Christopher jön jobb felől a nappaliból a a
paulag jobb oldalához kerül. Paravicini az ebédlő-
asztal bal végéhez megy/

Christopher : Ki volt ez az ember ? Hinnen jött? Az ablakból
láttam meg, amint befordult a sivel.

Mrs Boyle : Akár hiszi, akár nem, ez a fiatalember rendőr...
Rendőrsí-talpon !
/Giles és Trotter jön a főbejárat felől. Trotter
már a kezében hozza a sítalpeket/

Giles : /a bal boltív felől jön/ Trotter rendőr-felügyelő.
/bemutatja/

Trotter : /a nagy fotel jobb oldala felé közeledve/
Jónapot kívánok.

Mrs Boyle : Ön nem lehet felügyelő. Fiatal ahhoz.

- Trotter : Nem vagyok olyan fiatal, amilyennek látszom, asszonyom.
- Christopher : Ocsuda jópofa!
- Giles : A szitelpakot majd a lépcső alá rakjuk. /Giles és Trotter együtt kimegy a bal boltív alatt/
- Metcalf : Bocsnát, Mrs Ralston, használhatnám a telefont ?
- Mollie : Parancsoljon Urnagyr. /Metcalf a telefonhoz lép, tárcsázik/
- Christopher : /a panelig bal szélére ül/ Szimpatikus fiú, nem? A rendőrök nekem mindig olyan szimpatikusak...
- Mrs Boyle : Korlátolt. Látszik az arca.
- Metcalf : Halló, halló ! /Molliehoz/ Kérem, Mrs Ralston, ez a telefon süket, teljesen süket.
- Mollie : Egy félórával ezelőtt még jó volt.
- Metcalf : Talán a hó miatt van valami vonalszavar.
- Christopher : /hiszterikusan felnevelt/ El vagyunk vágva a külvilágtól! Robinson-sziget! Remek!
- Metcalf : /a panelig jobb oldala felé indul/ In nem találom olyan mulatságosnak.
- Mrs Boyle : Cseppet sem mulatságos.
- Christopher : Elég nekem, ha engem mulattat. Ezüst! a hekus... /Trotter jön a bal boltív alatt. Giles követi. Trotter középre megy, míg Giles a panelig melletti asztalka jobb oldalára kerül/
- Trotter : /előveszi noteszét/ Nos, hát elkezdjük. Mr Ralston, Mrs Ralston.
- Giles : /míg Mollie a középre lép/ Külön akar velünk beszélgetni? Akkor felmehetünk a könyvtárba. /bal felé mutat a könyvtár ajtóra/
- Trotter : /háttal áll a nézőtérnek/ Nem szükséges, kérem. Időt takarítunk meg, ha mindenki jelen van.

Szabad az asztalhoz ülnöm? /Az ebédlő asztal bal végéhez ül/

GUNYOS

Paravioini : Bocsnát. /az asztal mögé húzódik a jobb oldalra/

Trotter : Köszönöm. /elhelyezkedik az asztalnál, mint valami bíró/

Mollie : Kezdje már el, kérem: miről van szó ?

/az asztal bal vége felé közeledik/

Mit követtünk el ?

Trotter : /meglepetten/ Mit követtek el ? Szó sincs, ilyenről, Mrs Ralston. Egész másról van szó. Hogy úgy mondjam rendőrvédelemről. Ért engem ?

Mollie : Rendőri védelemről ?

Trotter : Ez Mrs Lyon halálával kapcsolatos - Mrs Maureen Lyon halálával, akit Culver utca 24 alatt meggyilkoltak tegnap éjjel után tizenöt perccel. Biztosan hallottak róla ? Vagy olvasták az esetet ?

Mollie : Hogyne, a rádióban hallottam. Arról az asszonyról beszél, akit megfojtottak ?

Trotter : Arról asszonyom. /Gileshez/ Először is azt szeretném tudni: ismerték-e Mrs Lyont ?

Giles : Még hírből sem.

Mollie : /szótlanul nemet int/

Trotter : Talán Lyon néven nem ismerték. De nem Lyon volt a valódi neve. Szerepelt a rendőrségi nyilvántartásban: így az ujj-lelenyomatok alapján pontosan meg tudtuk állapítani a személyazonosságot. A valódi neve: Maureen Stanning. John Stanning volt a férje, s itt a közeleiben volt birtokuk...A Longridge Farm.

Giles : Longridge Farm...Nem ott történt, hogy azok a gyerekek...?

Miss Caswell : /jön lefelé a lépcsőn/ Három gyerek... /lejön és a
bal karosszékre ül/
/mind öt bámulják/

Trotter : Ugy van, kérem. A Corrigan gyerekek. Két fiú és egy
lány. A gyámhatóság elé kerültek, mert árván ma-
radtak. El is helyezték őket Mister, a Mrs Stanning-
nél a Longridge Farmon. Az egyik gyerek az elégte-
len táplálkozás és a következetesen kegyetlen bé-
nászd miatt meghalt. Ez nagy port vert fel abban
az időben.

Hellie : /Nagyon izgatottam/ Szörnyű volt !

Trotter : A Stanning házaspárt börtönre ítélték. Stanning meg-
halt a börtönben. Mrs Stanning szabályosan letöl-
tötte büntetését, azután kiszabadult. Tegnap-mint
már mondtam- az asszonyt megfojtva találták Culver
utca 24 alatt.

Hellie : Ki tette ?

Trotter : Mindjárt rátérek, asszonyom. A tett színhelyén egy
A KIZÁRÓTALAN noteast is találtak. A noteszben két címet, az egyik
Culver utca 24. A másik... /egy esep esemény után/
Monakwel Pensio.

Giles : Micsoda ?

Trotter : Jól hallotta uram. /
/a következő beadvány alatt Paravicini lassan lefelé
megy a lépcsőkhöz és a boltív alatt a falnak támasz-
kodik/
Épp ezért küldött ki Hogoen főfelügyelő a Nyomozási
Központtól, hogy megállapítsa, milyen kapcsolatban
volt, a Longridge Farm-i esettel a Monakwel Pensio...
Vagy bármelyik lakója. Jelentést kell tennem, hogy
mit tudnak erről.

Giles : /az ebédissal I. oldala felé megy/ Semmi kapcsolatunk a Lonbridge Farm-mal. Az égvilágon semmi. En valami véletlen.

Trotter : Hogyan felügyelőnek más a véleménye.
/Metcalf úrnagy megfordul a Trotterné né. A kővetkező bennédek alatt előveszi a meggyújtja a pipáját/
Ő maga jött volna ki, ha mód lett volna rá. De a hófuvas miatt engem küldött, mert én sível tudtam járni. Részletes jelentést kell tennem telefonon minden itt lakó személyről. S arról is, hogy milyen biztonsági intézkedéseket tartok szükségesnek a házam érdekeiben.

Giles : Biztonsági intézkedéseket? Dehát milyen veszélyről lehet szó? Uramisten, csak nem hiszi Hogyan főfelügyelő, hogy itt valakit el akarnak tenni lábuk alól?

Trotter : Nem szeretném megijeszteni a hölgyeket...de úszintén szólna-erre gondolunk.

Giles : De - miért?

Trotter : Ezért vagyok itt, hogy ezt kiderítsem.

Giles : Örültség!

Trotter : Ugy van. Épp ezért veszélyes, mert örültség.

Mrs Boyle : Bolond beszéd!

Miss Casewell : Én is azt hiszem, hogy tulság!...

Christopher : Hát az csudajól! /megfordul és Metcalfra néz/
/Metcalf pipára gyújt/

Hellie : Kérem nem hallgatott el semmit?

Trotter : De igen, Mrs Ralston. A cím alá oda volt írva: "Három vak kis egér". S az áldozat testén egy oédulát találtak: rajta est az írást

"Ú az első". Az írás alá három kisegeret rajzolt valaki, meg egy sor kottajegyet: Egy gyermekdal melodiáját. Ismerik a Három vak kisegeret. /énekli:
"Három vak kisegér.."

Hollie : /tovább énekli/

Három vak kisegér
Táncolva él és semmitől sem fél
Ha fűbe harap a csepp egér,
A fű ott pirosas, mint a vér
Hát ne harapj, ne harapj soha fűbe
jó egér

Isszonyu !

Giles : Három gyerek volt, egy meghalt -így mondta ?

Trotter : Így. A legkisebb halt meg, egy 11 éves fiú.

Giles : Mi történt a másik kettővel ?

Trotter : A lányt örökbefogadta valaki. Nem tudtuk kinyomozni, hol él. A nagyobbik fiú, most olyan huszonnyolc éves lehet. Megszökött a katonaságtól -azóta nem tudnak róla. A katoná-orvos szerint határozottan skizofreniás. /magyarázólag/ Vagyis: több van egy kerékkel.../homlokára mutat/

Hollie : Azt gyanítják, hogy ő ölte meg Mrs Lyont ? azaz Mrs Stanninget ? /a C.karasszékhos megy/

Trotter : Azt.

Hollie : ...És hogy mániaкус gyilkos ? /leül/ Hogy ide készű és meg akar ölni valakit ? De hát - miért ?

Trotter : Azt akarom megtudni önöktől. A Köfelügyelő ur szeri a két cím között van valami kapcsolat. /Gileshez/ On tehát azt állítja, uram, hogy semmi köze sem volt a Longridge Farm-i esethez ?

- Giles : Semmi.
- Trotter : S Önnek asszonyom ?
- Mollie : /határozatlanul/ Nekem -nem...ugy értem semmi kö-
zöm.
- Trotter : És a személyzetnek ? /Mrs Boyle arcán mély megvetés/
- Mollie : Nincs személyzet, /Fölkel és R.irányába megy a
"boltiv felé/ Erről jut eszembe...Ha megengedi
felügyelő ur, kinézek a konyhába.Ha közben szükség
volna rám: ott megtalál.
- Trotter : Rendben van, Mrs Ralston.
/Mollie távozik az R.boltíven keresztül.Giles
indulna utána, de Trotter újabb közbeszólására megá-
lla most volna szives mindenki bediktálni a nevét ?
- Mrs Boyle : Nevetséges! Mi itt épp csak megszáltunk, mint egy
hotelben. Tegnap érkezünk. Semmi közünk ehhez a
helyhez.
- Trotter : De mégis csak szobát foglaltak. Jó előre.
- Mrs Boyle : N- természetesen. Kivéve Mister...izé... /Paravicini
nire néz/
- Paravicini ^{GUNJOS} : Paravicini vagyok /az ebédlőasztal L.végére megy/
Megrekedt a hófúvásban a kocsim.
- <sup>AMUTÁLCA
FLORE
T.KEZ</sup> Trotter : Érttem. Csak annyit szeretnék leszögezni: ha valaki
figyelemmel kísérte Önöket, az tudhatta, hogy ide
készülnek. Most már csak egy dolgot kell megtudnom
-Ki az, Önök közül, akinek valami módon köze volt
a Longridge Farm-i ügyhöz? /süket esőnd/ Kötél
idegeik vannak,mondhatom. Valaki Önök közül
veszélyben van.Halálos veszélyben, Meg kell tud-
nom, ki az. /további esőnd/ Rendben van. Majd
egyenként kérdezem ki Önöket /Paravicinihez/

Lássuk először Önt - miután Ön többé-kevésbé vé-
letlenül került ide, Mr Pari... ?

WPMUTALE
WESE
Paravicini : Para - Paravicini. De kedves felügyelő ur! Én egy árva

LAND. FORDUL
szőz sem értettem ebből, amit itt elmondott. Én
időgen vagyok ebben az oraságban. Semmit sem tudhatok
évekkel ezelőtti helyi ügyekről.)

Trotter : /fölkelk és L.felé 9ndul/ Mrs...?

Mrs Boyle : Boyle, -De nem értem...Ez igazán tolasodás...Mi kö-
zöm lehet enneken egy ilyen nyomorult ügyhöz.
/Metcalf Örnagy szürosan néz rá/

Trotter : /Miss Casewellre néz/ Nos, - Miss ?

Miss Casewell: /halkan/ Casewell. Leslie Casewell. A Longridge Fram-
ról: nem is hallottam. Semmit sem tudok róla.

Trotter : /a pamlag R.oldala felé megy, Metcalf Örnagyhoz/
S Ön uram ?

Metcalf : Metcalf.Örnagy. Olvastam az esetről az ujságokban.
Még annakidején Edingburgh-ban állomásoztunk akkor.
Személyes kapcsolatam nincs az Ügygyel.

Trotter : /Christopherhez/ S Ön ?

Christopher : Christopher Wren. Gyerek voltam még akkor. Nem
emlékszem az esetre, nem is hallottam róla.

Trotter : /a pamlag melletti asztalka mögé megy/ Ez minden
mondanivalójuk ? Semmi több ? /csend//középre megy/
Hát ha valami történik - magukra vessenek. -Kérem
Mr Ralston - körülnéshetnék egy kicsit a házban ?
/Trotter távozik Giles-sel, Paravicini az ablak
fülkébe ül/

Christopher : /fölkel/ Micsoda réndráma! De remek fickó es - mi ?

/az ebédlőasztalhoz lép/ Szeretem a rendőrségi embereket. Olyan higgadtak, kemények. Csúda izgalmas ügy! "Három Vak Kisegér." Hogy is van a dolga? /futtyúli vagy szummógi/

Mrs Boyle : De kérem, Mr Wren !

Christopher : Nem tetszik ? /Mrs Boyle baljára megy/ Ez a jel. A gyilkos jele. Képzelm, hogy élvezi !

Mrs Boyle : Ostoba rémregény. Egy szót se hiszek az egészből.

Christopher : /mögéje lopózik/ Várjon csak, Mrs Boyle! Képzeld, hogy a háta mögé lopószom - és hirtelen a tarkán érzni a kezem !

Mrs Boyle : Na !... /fölpattam/

Metcalf : Elég legyen, Christopher! Ez rossz trófia. Nem gyerekjáték ez.

Christopher : Dehogyan! /a C.karosszékhez megy/ Mi más, mint játék? Egy örült gyerekes mániája. Ettől olyan istentelen hátborsongató. /R.felé a boltihez megy, körülnéz és vihog/ Ha látnák most a saját arcukat! /Christopher el a boltiv alatt/

Mrs Boyle : /R.felé a boltivhoz megy/ Neveletlen neurasténia kamasz.

/Mollie jön az ebédlőből r-en, s megáll az ajtóban/

Mollie : Hol van Giles ?

Miss Casewell : Ezt a rendőrségi embert kaleuzolja körbe a házba.

Mrs Boyle : /a nagy karosszék felé indulva/ Az Ön kedves barátja az építész, úgy viselkedett, mint aki nem normális.

Metcalf : Ideges a mai fiatalság. De majd kinövi.

Mrs Boyle : /leül/ Ideges? Ki nem állhatom, ha valaki az idegeit enlegeti. Nekem nincsenek idegeim.

/Miss Casewell fölkel és az L.lépcső felé megy/

- Metcalf : Nincsenek ? Szerencséje van, Mrs Boyle.
- Mrs Boyle : Hogy érti ezt ?
- Metcalf : /a C.kaboszék L.oldalához megy/ Ugy tudom, Ön annakidején tanácsos volt a Bíróságon. Tulajdonképpen Ön felelős azért, hogy a három gyerek a Longridge Farmra került.
- Mrs Boyle : De kérem, Örnagy ur! Engem bajos lenne felelőssé tenni. Annak idején a legkitűnőbb információkat kaptuk. A gazda és egész családja nagyon rendesen viselkedett és mindenképpen oda akarta venni a gyermekeket. Ez látszott a legjobb megoldásnak. Tojás, friss tej, szabadlevegő.
- Metcalf : Verés, rugás, ösztötés. És egy elvetemült házaspár
- Mrs Boyle : Honnan tudhattam én ezt ? Nagyon jómodoru emberek voltak.
- Mollie : Hát mégse tévedtem./O.felé megy a Mrs Boylere mellett/ Maga volt az...
- NEVET*
Mrs Boyle : /Metcalf szúrós tekintetett vet Mollire/
: Az ember fáradozik a kűzért, s egyebet sem kap, mint szemrehányást. /Paravicini nagyot nevet/
- Paravicini : Bocssanak meg, de mindez roppant mulatságos.
Remekül szórakozom. /még mindig nevet, Paravicini L.felé a nappaliba távozik, Mollie a pamlag R. oldalához megy/
- Ki 2
A KONYHÁBA*
Mrs Boyle : Nem bírom ezt az embert !
- Miss Casewell : /a pamlag melletti asztal L.oldalához lépve/
Honnan került ez ide tegnap este ? /kivesz egy cigarettát a dobozból/
- Mollie : Magam sem tudom.

Miss Casewell : Olyan mint valami csompos, vagy feketész. Még hozzá, mintha festené magát...russos, puderos a képe - fuji! Nem mai legény ez már !/cigaretára gyújt/

Mollie : Mégis úgy viselkedik, mint valami bohóc.

Metcalf : Nem lesz elég a fa. Bosok még be./R.felé kimegy/

Mollie : Még csak négy óra, mégis egész bealkonyult. Fölgyujtom a villanyt. /R.felé megy a fölgyujtja a kandeló fölötti falilámpát./ Így ni !

/szünet. Mrs Boyle zavartan pillant előbb Molliera, majd Miss Casewellre, mert mindkettő figyelmesen néz rá/

Mrs Boyle : /Csizeszedi írószereit/ Hol tettem le a tollamat ? /fölkel a L.felé indul//Mrs Boyle a könyvtárba távozik. A nappaliból zongoraszó hallik: valaki egy ujjal ptyöggeti a Három Vak Kisegér dallamát/

Mollie : /az ablakhoz lép, hogy behuzza a függönyt/ Szörnyű kis dallam !

Miss Casewell : Nem szereti ? Talán valami rossz emlék ?... Boldogtalan gyermekkor ?...

Mollie : Nem, nekem nagyon boldog gyermekkorom volt. /az ebédlőasztalhoz megy, C.-re/

Miss Casewell : Örülhet neki.

Mollie : Maga nem volt boldog gyerek ?

Miss Casewell : /a tűzhöz megy/ Nem.

Mollie : Szívből sajnálom.

Miss Casewell : Régen volt. Mindenen túl jut az ember.

Mollie : Mindenen.

Miss Casewell : Vagy mégse ? Erdő tudja.

Mollie : Azt mondják a gyerekkori benyomások döntik el, kiből mi lesz.

Miss Casewell : "Ast mondják"... Ki mondja ?

Mollie : A pszihologusok.

Miss Casewell : Humbug. Ures loosogás. Ki nem állhaton a pszihó-analizist meg a pszihiatereket.

Mollie : /a pamlag felémegy/ Nem sok dolgom volt velük.

Miss Casewell : Crüljön neki. Uree duma minden tudományuk. Az életünk olyan, anilyené tesszük. Bátran neki! Nem szabad visszanézni.

Mollie : Az ember akaratlan és visszanéz néha...

Miss Casewell : Gyerekség! Onuralom kérdése az egész.

Mollie : Lehetséges.

Miss Casewell : Bizonyos. /C.felé megy/

Mollie : Bár úgy volna!... /sóhajt/ De néha közbe jön valami s az emlékek fültámadnak...

Miss Casewell : Ne engedje! Fordítson hatat az emlékeknek.

Mollie : Helyes az? Isten tudja. H^utha inkább szembe kellene nézni a multtal.

Miss Casewell : Attól függ, miről beszél.

Mollie : /halvány nevetéssel/ Neha magam sem tudom mit beszélek. /léti a pamlagra/

Miss Casewell : /Molliehoz megy/ En rám semmi sem hat már a multból - csak az amit én nem akarok elfelejteni.

/Giles és Trotter jön az L.lépesőn/

Trotter : Odafönn minden randben van. /a nyitott ebédlő ajtóra néz, átmegy a színen s eltűnik az ebédlőben. Majd újra feltűnik az R.boltivnél/

/Miss Casewell az ebédlőbe távozik, s nyitva hagyja maga mögött az ajtót/

/mollie fölkel és kezd rendezkedni, helyre pofossa a párnákat, azután a függönyökhöz lép. Giles felesége baljára lép. Trotter ismét előjön és benyit a nappe-

- Trotter : Itt mi van ? A nappali ? /még az ajtó nyitva van,
s a dallam jóval hangosabban hallik. Trotter belép
a nappaliba, s becsukja maga mögött az ajtót. Majd
hirtelen újra megjelenik fönt a könyvtárban/
- Mrs Boyle : /kintről/ Nem csukná be az ajtót? Itt esupa
huzat minden.
- Trotter : Beesánat asszonyom, de meg kell vizsgálnom a hátat.
/Trotter becsukja az ajtót, s fölmege a lépcsőn.
Mollie a G.karosszékhez megy/
- Giles : /felesége baljára kerül/ Mollie?...mi történt?...
/Trotter ismét megjelenik lent a lépcsőn/
- Trotter : Készen is vagyok. Semmi gyanús dolog. Legjobb ha
jelentést teszek Hogben főfelügyelőnek. /telefonhos/
- Mollie : Nem telefonálhat. Rossz a vonal...
- Trotter : /hirtelen megfordul/ Mióta ?
- Mollie : Metcalf őrnagy próbálta...alig hogy maga megérkezett
- Trotter : De hiszen nemrégén még működött! A főfelügyelő
zavartalanul beszélt önökkel.
- Mollie : Azóta romolhatot el a nagy hótól.
- Trotter : Különös. Az is lehet, hogy elvágta valaki a vonalat.
/Letesszi a kagylót és feléjük fordul/
- Giles : Elvágta ? Dehát ki vághatta el ?
- Trotter : Kérem, Mrs Ralston...mit tud ön ezekről a vendége-
ről, akik ide szálltak a pensiójába ?
- Giles : Hát az igazat megvalva - nem sokat.
- Trotter : Ugy. /a panela mellett asztalkához lép/
- Giles : /Trotter jobbjára kerül/ Mrs Boyle egy Bornemeszi
szállodából írt, Metcalf őrnagy valahonnan...
honnan is ?

- Hollie : Leamingtonból. /Trotter baljára kerül/
Giles : Wren Hamsteadből...Miss Casewell egy Kensingtoni magán hotelből...Paravicini, mint mondtam, az égből pottyant ide tegnap este. De mindnek van valami igazolványa...Vagy papirosa...
- Trotter : Az igazolványokat persze megvizsgálom. De az ilyesmibe nem mindig lehet bízni.
- Hollie : De még ha megpróbálna is idejönni az az örült... hogy megöljön mindnyájunkat, vagy egy valakit késülünk: - egyelőre teljes biztonságban vagyunk. Véd a hó. Amig nem olvad: senki se jut el ide.
- Trotter : De hátha már itt van ?
Giles : Itt ? Máxim? Mária ?
Trotter : Miért ne ? Minden vendég tegnap este érkezett. Néhány órával Mrs Sattning megölése után. Volt ideje ideérni a gyilkosnak.
- Giles : Paravicini kivételével mind előre foglaltak szobát.
Trotter : Előre megfontolt bűntények is vannak.
Giles : Bűntények ? Többes számban? De hiszen csak egy bűntény történt a Culver utcában. Mért olyan biztos benne, hogy még egy történik itt nálunk.
- Trotter : Hogy megtörténik, abban nem vagyok biztos. Remélem, sikerül megakadályoznom. De annyit sejtek, hogy kísérlet történik újabb gyilkosságra,
- Giles : /a tűzhöz megy/ Nem tudom elhinni. Agyrém.
Trotter : Semmi agyrém. Ezek tények.
Hollie : Hince valami személyleírása arról az alakról ?
Trotter : Középtermű, jellegtelen alkatu. Sötét felső kabátot és puha kalapot viselt. Az arcát egy sál takarta el. Suttogva beszélt. /a C.karosszék bal oldalára megy. Szűnet/ Az előszobában három sötét

felöltö is lóg. Egyik az Onó, Mr Ralston...

/Giles indulna az R.boltiv, felé, de Mollie szavára megáll/

Mollie : Én még mindig nem tudom elhinni.

Trotter : Nem ? Engem csak a vonalszavar nyugtalanít. Ha elvágta valaki.../a káosztólékhöz megy, lehajol, s vizsgálja a vezetéket/

Mollie : Mennem kell, főltetni az ételt.

/Mollie távozik az R.iv alatt. Giles föllemeli Mollie fél kesztyűjét a C.karosszékről és szórakozottan babrálja. Egy autobusz-jegyet talál a kesztyűben.. nagyot néz...majd Mollie után bámul - végül ismét a jegyre mered/

Trotter : Van itt mellék vonal ?

/Giles homlokát ráncolva forgatja a jegyet s nem talál/

Giles : Bocsánat...kérdézt valakit ?

Trotter : Azt kérdestem...:Van-e itt mellékvonal ? /középre/

Giles : Van. Fent a hálósobánkban.

Trotter : Nem nézné meg, hogy az működik-e ?

/Giles fölmege a léposón, s magával viszi a kesztyűt és a jegyet. Trotter követi a telefonszínort az ablakig, Elhuzza a függőnyt, kinyitja az ablakot, hogy tovább is követhesse a vezetéket. Az R.boltívhez meg azon át távozik, majd visszatér a zseblámpával. Az ablakhoz lép, kiugrik, s lehajolva nézi a vezetéket, majd eltűnik szem elől. Már teljes a sötétség odakint/

/Mrs Boyle L-en jön a könyvtárból, megborsong, s észreveszi a nyitott ablakot/

Mrs Boyle : /az ablakhoz lépve/ Ki hagyta ezt nyitva ? /Beemukja az ablakot, behuzza a függönyt, majd a tűzhöz megy s egy darab fát tesz rá. Azután a rádióhoz lép. Végül fölveszi az ebédlőasztalra a képes újságot s abban böngész//a rádióban zene szól. Mrs Boyle szénét morcolja, elcsavarja a gombot más műsort keres/

H A N G a

rádióból : Hogy világosság legyen, mit értek a lelkek mechanizmusán, tanulmányoznunk kell ennek az órásnak az emberi lélekre tett hatását. Képseljük el, hogy egyedül vagyunk egy szobában. Késő délután van. Halkan nyílik mögöttünk az ajtó...

/R.-en lent, kinyílik az ajtó. Valaki a Három Vak Kisegér dallamát füttyöli. Mrs Boyle összerebben, s hirtelen megfordul/

Mrs Boyle : /megkönnyebíten mondja/ Á, maga az? Semmi jót sem találok a műsorban. /a rádióhoz lép, ismét zenét fog/
/Egy kéz benyúl a nyitott ajtón, s lecsavarja a villanyt. Hirtelen sötét/

Mrs Boyle : Mi az ? Mit csinál ? Mért oltotta el a villanyt ?
/a rádió zene fölérősződik, s azon át hörgés, dula-
kodás lármája hallik. Mrs Boyle teste elzuhan.
Mollie belép az R.boltiv alatt és hirtelen megmered

Mollie : Miért van sötét ? Mi volt az a láрма ?
/ Fölgyújtja R-en a villanyt, majd a rádióhoz lép,
lecsavarja. Ekkor hirtelen észreveszi a megfojtott
Mrs Boyle tetemét a padlagon előtt, s föliskolt.
Közben gyors függöny/

MÁSODIK FELVONÁS

/Ugyanott, tíz perccel később, amikor a függöny fölülben, Mrs Boyle holtteste már nincs a színen és mindenki együtt van a hallban. Trotter munkára készül és ebédlőasztal mögött, szemben a nappaltérrel. Mollie az asztal R.végén áll. A többiek a következőképpen ülnek: Metcalf a nagy fotelben R-en, Christopher a poló melletti széken, Giles a lépcsőn, Miss Caswell a parlag R.felén, Paravicini a másik végén! A KARCSOLÓNA

Trotter : Gondolkozzék csak - gondolkozzék csak egy kicsit Mrs Ralston.

Mollie : /kétségbeesve/ Nem bírok már gondolkozni. Majd szétpattan a fejem.

Trotter : Néhány pillanattal előbb ülték meg Mrs Boylet, mint Ön belépett. Ön a konyhából jött. Biztos abban, hogy nem látott senkit, amikor átment az előszobán

Mollie : Nem, nem láttam senkit. De úgy bűnbűlt a rádió... Nem értettem, ki erőltette föl ennyire. A nagy lármában nem hallottam semmit.

Trotter : Nyilván az is volt a gyilkos szándéka.

Mollie : De hogy hallhatom volna meg bármit is.

Trotter : Valamit mégis. Ha a gyilkos erre menekült /L.felé mutat/ hallania kellett az Ön lépteit, amint a konyha felől jön. A hátsó lépcsőn menekülhetett az ebédlőn keresztül.

Mollie : Ugy rémlik...de nem vagyok benne biztos...mintha hallottam volna egy ajtó nyikorgását és csukódását. abban a pillanatban, mikor kiléptem a konyhából.

Trotter : Melyik ajtót?

Mollie : Azt nem tudom.

- Trotter : Gondolkozzék...próbálja visszaidézni, Mrs Ralston.
Az emeleten? Vagy itt a földszinten? Egész
közeli? Jobbról? Balról?
- Hollie : /könnyes szemmel/ Mondom, hogy nem tudom. Az sem
biztos, hogy hallottam valamit./a karosszékhez
megy és leül/
- Giles : /fűlkel, az ebédlőasztal 1.felére megy.Dühösen/
Nem hagyná abba ezt a kivallatást? Nem látja
milyen állapotban van?
- Trotter : /élesen/ Gyilkos után nyomozunk, Mr Ralston. Ezt
eddig senki sem vette komolyan. Mrs Boyle sem.
Minden információt megtagadott tőlem, és mindnyájan
így tettek. Nos - Mrs Boyle már halott - és ha nem
gőnygöblítjük fel az egész ügyet - még pedig sürgősen
- megtörténik a következő gyilkosság is.
- Giles : "A következő?" -Orűltség. Kért következnie még egy?
- Trotter : Mert három vak kisegér volt.
- Giles : És úgy gondolja mindháromra halál vár? De hát
akkor mindennek összefüggésben kéne lennie-a -ugy
értem, más összefüggésben is kéne lennie a
Longridge Farm-i esettel.
- Trotter : Ugy van.
- Giles : De miért történik éppen itt még egy gyilkosság?
- Trotter : Mert a notcsában mindössze két cím volt. Culver
utca 24 alatt csak egy üzenély eshetett áldozatul.
Ez megtörtént. De itt a Monkwell Pensióban tág
tere nyílik a gyilkosnak./körülnéz jelentősen/
Miss Caswell : Képtelenség! Hát nemkhihetetlen, hogy a véletlen
éppen itt hozzon össze két embert, akinek valami
köze van a Longridge Farm üggyhez?

1 ME GY

1 KAND.

H 2

- Trotter : Bizonyos körülmények között nem is olyan hihető-
len. Gondolkozzék csak rajta, Miss Casewell /főáll
Most pedig szeretném tisztázni, hogy ki hol tar-
tózkodott, amikor Mrs Boylet megölték, Mrs Ralston
Már hallottuk. A vacsorát készítette a konyhában.
Kijött a konyhából, végig ment az előszobán, s
végül ide. /az R.boltiv felé mutat/ A Rádió bűn-
bűlt, de a villany nem égett és a hallban süttét
volt. -Őn főlgyújtotta a villanyt, meglátta Mrs
Boylet és főlakoltott.
- Mollie : Ugy van. Főlakoltottam...és sikoltottam egyfoly-
tában...Végül mindenki összehűtött.
- Trotter : /Mollie/baljára megy/ Helyes.Mint mondja, mindenki
összehűtött - egy csomó ember, különböző irányból.
Körülbelül mind egyidőben. /szűnet//Trotter
középre megy, s a nézőtérnek háttal áll meg/
Nos, -amikor én kiléptem az ablakon, /odamutat/
-hogy megvizsgáljam a vezetéket, -Őn Mr Ralston
főlment a hálószobájukba megpróbálni, működik-e a
mellék állomás. /hosszálép/ Hol, volt őn ?
Mikor Mrs Ralston főlakoltott ?
- Giles : Főlnt a hálószobánkban. A főlnti telefon is süket
volt. Kinéztem az ablakon, hogy látni-e onnan az
elvágott vezetéket. De nem láttam semmit. Eppen
az ablakot csuktam be, amikor meghallottam Mollie
sikoltozását. Rohantam le.
- Trotter : /az ebédlőasztalra támaszkodik/ Ez a néhány egyszerű
művelet, elég soká tartott - ugye Mr Ralston?

- Giles : Elgondolkoztam valamin.
- Trotter : Helyes, -Nem Mr Wren, elmondaná nekem, hol volt Ön?
- Christopher : /Fülkel s Trotter baljára megy/ A konyhában. Lestem hogy noben segíthetek Mrs Ralstonnak. Inádek főzni. Utána felmentem a szobámba.
- Trotter : Miért ?
- Christopher : Természetes, hogy az ember néha fülmegy a szobájába, - nem gondolja ? Egyedül is kell lenni néha.
- Trotter : Azért ment fül a szobájába, hogy egyedül legyen ?
- Christopher : És fésülködni is akartam, meg...rendbe akartam szedni magam.
- Trotter : /Christopher sílált hajára pillant/ Fésülködni akart ?
- Christopher : Elég az hosszá, hogy a szobában voltam !
/Giles felé az L.ajtóhoz megy/
- Trotter : És hallotta Mrs Ralston sikolyát ?
- Christopher : Hallottam.
- Trotter : Erre lejött.
- Christopher : Le.
- Trotter : Különbe hogy Ön és Mr Ralston, nem találkoztak össze a léposön. /Christopher és Giles összenéznek/
- Christopher : Én a hátsó léposön jöttem le, az egyik Kőzelebb a szobámhoz.
- Trotter : Fül felé is a hátsó léposön ment, vagy erre jött keresztül ?
- Christopher : Fül is a hátsó léposön mentem. /a pale melletti székhöz megy, s leül/
- Trotter : Érttem./a panelag melletti asztal jobb oldalára megy.
És Mr Paravicini ?

- Paravioini : Mondtam már. /főkel és az egész baloldalára nagy/
Zongorástan a nappaliban - főfelügyelő ur./L.felé
mutat/
- Trotter : Nem vagyok főfelügyelő, csak felügyelő. Hallotta
valaki, hogy én zongorázott?
- Paravioini : /mosolyogva/ Alig hiszem, Nagyon, nagyon halványan
játszottam - egy ujjal - így...
- Mollie : A Három Vak Kisegéret játszotta.
- Trotter : /nyersen/ Így volt?
- Paravioini : Így. Olyan fülbemáshó kis melódia. Van benne va-
lami - hogy is mondjam? - valami megbabonázó...
Nem gondolják? KUTTI TR.
- Mollie : Szerintem szörnyű.
- Paravioini : De mégis megfogad bennünket, mint a bogács. Valaki
füttyülte is itt a házban. ERIK
- Trotter : Füttyülte? Merre?
- Paravioini : Azt nem tudom bizonyosan. Talán itt a hallban,
Vagy a lépcsőn. Vagy az emeleten, valamelyik Máló-
szobában. ERIK
- Trotter : Ki füttyülte a Három Vak Kisegéret? /senki sem fe-
lel/ Ezt csak az ujjából szopta, Mr Paravioini?
- Paravioini : Nem főfelügyelő ur...-pardon- felügyelő ur... Soha
nem szoktam...
- Trotter : Folytassa kérem. Tehát zongorán játszott.
- Paravioini : /egy ujját feltartja/ Egy ujjal - így...Astén
egyszerre csak hallom a rádiót...Nagyon hangosan szó
a zene...De valaki túl kiáltja...És végül -hirtelen-
hallom Mrs Ralston sikoltozását./a pamlag bal végé-
re III/

Trotter : /középre megy, az ebédszasztalhoz, a ujjain vessi
szamba a megjegyzendőket/ Mr Ralston az emeleten.
Mr Wren is az emeleten, Mr Faravioini a nappali-
ban. Miss Casewell ?

Miss Casewell : Levelet írtam a könyvtárban.

Trotter : Nem hallotta onnan, hogy mi történik itt ?

Miss Casewell : Nem. Semmit sem hallottam, míg Mrs Ralston nem
sikoltott.

Trotter : És akkor mit csinált ?

Miss Casewell : Ide jöttem.

Trotter : Rögtön ?

Miss Casewell : Igen - azt hiszem.

Trotter : Azt mondja, hogy levelet írt, mikor a sikolyt
meghallotta ?

Miss Casewell : Ugy van.

Trotter : S hirtelen felugrott az asztaltól és ide sietett ?

Miss Casewell : Ugy van.

Trotter : Még nincs az könyvtárban az asztalon befejezetlen
levél.

Miss Casewell : /fölkel/ Magammal hoztam a levelet. /kinyitja a
kézitáskáját, kivessz egy levelet//Trotterhez megy
és odanyújtja/

Trotter : /belenéz, majd visszaadja/ Drága Jessie" - hm.
Barátnője vagy rokona ?

Miss Casewell : Ahhoz mégának semmi köze. /elfordul/

Trotter : Meglehet. /az ebédszasztalt jobbfelé megkerülve
középre az asztal mögé megy/ Hanem tudja, ha én
meghallanám levélírás közben, hogy valaki terka-
szakadtából sikoltozik, alig hiszem, hogy ráérnék
fölvenni a félbehagyott levelet. aztán azéna

Összehajtogatni és betenni a táskámba, -mi-
előtt futok megnézni, hogy mi történt.

Miss Casewell : Ne mondja ?! Érdekes. /felmegy a lépcsőfordulóig
s leül ott egy székbe/

Trotter : /Metcalf baljára megy/ Nos, Örnagy ur ? Ön azt
mondja, hogy a pincében volt. De miért ?

Metcalf : /hevesen/ Egy kicsit körülneznem. Csak úgy pass-
zióból. Először bekukkantottam a faliszekrénybe
ott a lépcső alatt, a konyha közelében. Őcska
sulyzók, tornaszerek. Aztán, észrevettem, hogy a faliszekrényből nyílik még egy ajtó, s a lépcsők
vezetnek lefelé! Kíváncsi voltam, lementem. Tiszta
pincéjük van.

Mollie : Örülök, hogy tetszett.

Metcalf : Tetszeni éppen nem tetszett...Mint egy régi kolos-
tor kriptája. Talán azért is nevezték el ezt a
helyet hogy "Monkewell". Barátok kutja.

Trotter : Régészeti kutatásokkal nem foglalkozunk, Örnagy ur.
Gyilkosság Ugyben nyomozunk. Mrs Ralston azt
állítja, hogy hallotta, amint halken nyikordulva
beesekedett az ajtó. /a panelig jobb felére megy/
Ez az ajtó nyikorog. Meglehet, hogy a gyilkos, miután
megölte Mrs Roylet meghallotta Mrs Ralston lép-
teit a konyha felől, /a 0.karosszék baloldala
felé megy/ hirtelen bebújt a faliszekrénybe, s
magára csukta az ajtót.

Metcalf : Sok minden meglehet.

/Mollie feláll, a kis karosszékhez megy s leül.
Szünet/

- Christopher : Akkor ujjlenyomatok volnának a faliszekrény bel-
sejében.
- Hetsalf : Az anyének mindenesetre ott vannak. De a bűnösök
többnyire ovatosabbak: kesztyűt viselnek.
- Trotter : Többnyire. De előbb-utóbb, minden bűnös horogra
kerül.
- Paravicini : Kivétel nélkül ? Nem tudom, így van-e, felügyelő
ur ?
- Giles : /Trotter baljára megy/ Kérem, úgy érzem, ez idő-
pocsékolás. Egyetlen egy személy van köztünk, aki...
- Trotter : Kérem, Mr Ralston, én kaptam megbízást a nyomo-
zásra. Nem csak azt kellett megvizsgálnunk, hogy
kinek volt oka a gyilkosságra: azt is hogy kinek
volt módja. Nos, hadd mondjam meg Önöknek: Mind-
nyujuknak volt módja, a tett elkövetésére.
/itt-ott morgó tiltakozás/ Trotter felémelve a
keszt, csendet kér/ Két lépésdél van, bárki
fölmehetett az egyikre, s lejöhetett a másikra.
Bárki ~~megjuthatott~~ lejuthatott a piséba és a konyha
melletti ajtón, s feljöhetett újra a vészkijáraton
és a csapóajtón át, ott. /kimutat R.felé/ A lényeg
az, hogy mindegyikük egyedül volt a gyilkosság
pillanatában.
- Giles : Idehallgasson, felügyelő ur! Ugy beszél velünk mint-
ha mind gyanúsított személyek volnánk. Ez mégis
csak képtelenség !
- Trotter : Gyilkossági ügyben, mindenki gyanúsított.
- Giles : De maga nagyon jól tudja, ki ölte meg ezt az
asszonyt a Culver utcában. A legidősebb a három
árva közül. Egy beteglelkű fiatalember, aki most

körülbelül 28 éves lehet. Örögre is!...Egyetlenegy van közöttük, akinél minden egybe vág.

/Christopherre mutat s lassen megindul felé/

Christopher : Nem igaz!...Nem igaz! Mindenki engem bánt! Engem mindig csak bántottak. Most meg gyilkossággal is vádolnak! Ez rágalmazás! /Metcalf baloldallához áll/ Igenis: rágalmazás.

/Giles követi, de megáll az ebédasztal l.végénél/

Metcalf : /feláll s ked esen mondja/ Hono, nyugodjon meg, fiam.

/Valonveregotti Christophert, majd előveszi pipáját/

Mollie : /fölkel s Christopher baljára áll/ Minden rendben van Christopher. Nem bántja magát senki. /Trotterhez/ Mondja neki, hogy minden rendben van. Mondja neki, hogy nem tartóztatja le.

Trotter : /Mollie EM baljára megy/ Senkit sem tartóztatok le. Ahhoz bizonyítékok kellenek. Nekem pedig nincsennek bizonyítékaim - egyelőre.

/Christopher a társához megy/

Giles : Mollie, te megörültél. /középre megy Trotterhez/ Haha is megörült! Egyetlenegy személy gyamus. Ha nem másért, csupán óvatosságból is őrizetbe kellene venni. Mindnyájunk biztonsága érdekében.

Mollie : Várj, várj egy cseppet, Giles! Kérem, felügyelő ur... nem beszélhetnénk egy percre négy szemközti ?

Trotter : Semmi akadály, Mrs Ralston. /a többiekhez/ Volnának szívesek átfáradni az ebédbe ? /a többiek felkelnek, az ajtó felé indulnak: első Miss Caswell, utána Perovicini méltatlankodva, majd Christopher és Metcalf úrnagy, ki megáll egy pillanatra, hogy pipáját meggyújtja. Metcalf megérzi, hogy nézik. Végül mind kisseznek/

ME TCALF UTÁN
LÖVEK LÉP
MOLLIE
K

- Giles : Én maradok.
- Hollie : Nem, Giles, kérlek menj te is.
- Giles : /dühösen/ Maradok. Nem értem, mi ütött beléd, Hollie?
- Hollie : Kérlek.
- /Giles távozik R. felé a többiek után, de nyitva hagyja az ajtót maga mögött. Hollie odalép és becsukja. Trotter az R. boltiv felé sétál/
- Trotter : Nem, Mrs Ralston. /a C. karosszék felé megy/ Mirel volna szó ?
- Hollie : /Trotter baljára megy/ A felügyelő ur azt gondolja, hogy a gyilkos... /a parlag felé megy/ a mániaikus gyilkos... a legidősebb a három szerencsétlen gyerek közül... De azt nem tudja biztosan.
- Trotter : Egyelőre semmit sem tudok biztosan. Bizonyos csak ennyi, hogy megölték azt az asszonyt, aki férjével együtt, éhesztette és sanyargatta a gyerekeket, és megölték a másikat is, annak a Tanácsnak a fejét, amely a gyermekeket kihelyezte. /a parlag jobb oldalához megy/ és elvágta a telefonvonalakat, ami engem a rendőrséggel összekötött.
- Hollie : Ez még nem bizonyos, lehet, hogy a hó rongálta meg.
- Trotter : Nem, Mrs Ralston, szándékosan vágta el a vezetéket. Kint a főbejárat mellett. Megtaláltam a helyét.
- Hollie : /meghökkenve/ Értem.
- Trotter : Foglaljon helyet, Mrs Ralston.
- Hollie : /a parlagra ül/ De akárhogy van, mégsem tudja biztosan...
- Trotter : /körbe jár a parlag körül/ A valószínűségre támaszkodom. Minden egy irányba mutat. Neuraszténia, infantilis kedély, szökés a hadseregtől s a ka-

tennaisági elmerészakértő véleménye.

Hollie : Tudom, tudom. Minden Christopherre mutat, de nem hiszem, hogy ő bűnös. Bizonyos, hogy más lehetőség is van.

Trotter : /a penzlag jobboldalán áll a az asszony felé fordul/ Például ?

Hollie : /bábként/ Például...nem voltak a gyerekeknek rokonaik ?

Trotter : Az anyjuk súlyos alkoholista volt. Meghalt nem sokkal azután hogy a gyermekeit elvették tőle.

Hollie : Az apjuk ?

Trotter : Az apjuk Smicater volt a hadseregben a külföldön szolgált. Ha még él, nyilván nyugdíjban van.

Hollie : Tudják hol él most ?

Trotter : Semmit sem tudunk róla.

Hollie : Tehát nem tudják róla, hogy e perében hol van. É ha a fiu beteg-lelkű, elképzelhető, hogy az apja is az.

Trotter : Nem lehetetlen.

Hollie : Ha például japán fogságból tért haza...rengeteget szenvedhetett...mire megjött, felesége meghalt a a gyermekei származékai elhunytak...az egyik belehalt...Nem volna eszébe, ha egy ilyen apa lelki egyensúlyra felhorna és bosszúra vágya!

Trotter : Mindez csak feltételek.

Hollie : De elképzelhető ?

Trotter : Hogyne, Mrs Kelton, teljesen elképzelhető.

Hollie : Tehát a gyilkos lehet idősabb ember is...vagy éppen öreg, /születet tart/ Mikor mondtam, hogy a randőrök telefonált, Ketcalf Brangy rettenetesen

izgatott lett. Erre határozottan emlékszem. Láttam az arcán.

Trotter : /elgondolkodva/ Metcalf Örnagy ? /a C.kereszékhez megy a leül/

Mollie : Idősebb férfi. Hatons. Nagyon rendezes embernek látszik a teljesen normálisnak - de hátha ez csak külső ? Nem lehet ?

Trotter : Lehet, Mrs Ralston. Gyakran előfordul.

Mollie : /felkel és Trotter baljára megy/ Tehát nemcsak Christopher gyanus. Metcalf Örnagy is.

Trotter : Gyakorszik valakire ?

Mollie : Mr Paravicini, leejtette a piszkavaset, mikor mondta, hogy a rendőrség telefonált.

Trotter : Paravicini./Elgondolkodik/

Mollie : Tudom, hogy Örnagynek látszik, meg külföldi, stb... de hátha csak megjátssza magát... a mozgása egészen fiatalos és az arca... mintha maszkírozva volna. Miss Casewell is észrevette. Hátha - tudom, hogy ez nagyon regegyesnek hangzik, hátha álmában van itt.

Trotter : Nagyon fontos magának, hogy ne az a fiatalember kerüljön gyanusba, - Mrs Mr Wren ?

Mollie : / a tűzhöz megy/ Olyan gyánolytalannak látszik. /Trotter felé fordul/ és olyan boldogtalannak.

Trotter : Hallgasson ide, Mrs Ralston. Kezdetűl fogva minden lehetőséget számon tartok. Georgit - a fiut - az apját - és még valakit, egy lány is volt, mint tudja.

Mollie : A lány ?...

- Trotter : / Félkell, Mollie felé megy/ Nő is megülhette
Maureen Lyont. Egy nő, miért ne ? /középre megy/
A sál takarja a fél arcot...a puha kelep jól
behúsva...s a gyilkos autógóra fogja a hangját.
Mert csak hangos beszéd árulja el a nemet.
/a parlag melletti asztal felé sétál/ Igen nő is
lehet.
- Mollie : Miss Casewell ?
- Trotter : /a lépcső felé megy/ Egy kicsé idősebbnek látszik.
/Főlmeleg a lépcsőn, bonyit a könyvtárba, benéz,
majd visszacsukja az ajtót/ Hogyne, Mrs Ralston,
szok lehetőségg van. /lejön a lépcsőn/ Itt van pél-
dául Ön.
- Mollie : Ön ?
- Trotter : Kuga korban éppen megfelel, /Mollie tiltakozni
akar Trotter leinté/ Jó, jó, akármit mond magáról,
tegyenlőre úgy sem tudom ellenőrizni. -És itt van
például a férje.
- Mollie : Giles ! Nevetségos !
- Trotter : /lassan Mollie baljához kerül/ Ő és Christopher
körülbelül egyidősek. Mondjuk, hogy az Ön férje k
kicsé idősebbnek látszik a koránál, Christopher
még pedig fiatalabbnak. Az életkort mindig nehéz
megállapítani. Mit tud Ön a férjéről, Mrs Ralston ?
- Mollie : Hogy mit tudok Gilesről ? Catoba kérdés.
- Trotter : Mióta házasok ?
- Mollie : Épp egy éve.
- Trotter : Hol ismerkedtek meg ?
- Mollie : Egy tanácsulatságon, Londonban. Egy családban voltunk
meghíva.
- Trotter : Ismeri a rokonait ?

Hollie : Nincsennek rokonai. Mind meghaltak.

Trotter : /jelentőségteljesen/ Mind meghaltak.

Hollie : Igen...De maga mindenben valami rosszat sejtettől...
Az apja ügyvéd volt, az anyját pedig elvesztette
még csecsemő korában.

Trotter : Maga csak elismétli, amit ő mondott magának.

Hollie : Igen...de... /elfordul/

Trotter : Nem maga járt a végére,

Hollie : /hirtelen visszafordul/ Gyálszat...

Trotter : Csodálkozna, ha tudná, Mrs. Halston, hány esetünk
van mint az önéké. Különösen a háború óta. 60tthonok,
családok pusztultak el. A fiu azt mondja, hogy
eddig a Légierőnél szolgált vagy most szerelt le
a katonaságtól...Szülei meghaltak a bombázásokkor,
rokonai nincsennek. Manapság minden olyan ingates,
a fiatalok maguk intézik sorukat: Megismerkednek
- összeházasodnak. Régen a szülők szereztek meg-
bízható információkat, mielőtt beleegyeztek a
házasságba. Ma ez már mind a múlté. A lány maga
választ és férjhez megy. Néha még egy év múlva
sem jön rá, hogy a férje alkuszó, vagy katonas-
szökevény, vagy egyéb kétes egzisztencia. Mennyi
ideje ismerté Giles Halstont, mikor hozzáment ?

Hollie : Csak három hete, de...

Trotter : És semmit sem tudott róla.

Hollie : Nem igaz.Mindent tudok róla! Fantázián tudom, milyen
ember. Csak az én Gilesem. /a tűz felé fordul/
Ez képtelen örültség azzal gúnyozni őt, hogy va-
lami iszonyu mániákus gyilkos. Ez különben sem

volt Londonban tegnap, mikor a gyilkosság történt,

Trotter : Hol volt ? Itt ?

Mollie : A környéket járta autóval, tyukketrecet akart vásárolni.

Trotter : Is vásárolt ? /a palchoz megy/

Mollie : Nem. Nem talált megfelelőt.

Trotter : Csak harminc kilométer ide London. Igaz ? Épp itt a menetrend ! /előveszi a menetrendet és belesolva/ Vonaton csak egy óra - autóval egy kicsit több.

Mollie : /indulatosan toppant/ Mondom, hogy Giles nem volt Londonban.

Trotter : Egy pillanat, Mrs Ralston. /kinyitja a hálóból a egy szék felöltővel tér vissza. Balról Molliehoz megy/ Ez a férje kabátja ?

Mollie : /a kabátra néz, gyanakodva/ An.

/Trotter egy összehajtogatott Esti újságot vesz ki a kabát zsebéből/

Trotter : Az "Esti Hírek" a tegnapi szám. Delután félnégy tájban árulják Londonban.

Mollie : Nem hiszem.

Trotter : Nem hiszi ? / az R.boltiv felé megy a kabáttal. Trotter eltűnik a boltiv alatt a felöltővel/

/Mollie leül R.-en a kín karosszékbe az újságra meredve/

/Lassan kinyílik R-en a másik ajtó, Christopher Bedugja a fejét, majd látva, hogy Mollie egyedül van, belép/

Christopher : Mollie ! /Mollie felugrik s az újságot a C.karosszék ülőpárnája alá csusztatja/

Mollie : Hogy megijesztett! /a C.karosszék baloldalára megy/

- Christopher : Hol van ? /Mollie jobbjára megy/ Kova ment ?
- Mollie : Kicsoda ?
- Christopher : A felügyelő ?
- Mollie : Arra ki.
- Christopher : Jaj, csak elmenekülhetnék innen! Akárhogy - akkor-
merre! El lehet bujni valahová itt a házban ?
- Mollie : Elbujni ?
- Christopher : Igen - 8 km előle.
- Mollie : Miért ?
- Christopher : De kedvesem, hisz mind olyan aszörnyen ellenem
vannak. Engem gyűlöltetnek ezekkel a gyilkosságokkal
- különösen a férje. /a panelag jobb oldalára megy/
- Mollie : De törődjön vele, /egy lépést tesz Christopher
fele/ Idehalgasson, Christopher. Egész életében
nem futanodhat meg minden elől.
- Christopher : Miért mondja ezt ?
- Mollie : Hát nem igaz ?
- Christopher : /reménytelenül/ De. Sajnos igaz. /leül a panelag bal
végére/
- Mollie : /a panelag jobb oldalán ülve gyengéden mondja/
Felöltötnék kell lenni végre, Christopher.
- Christopher : Bár sose kellene !
- Mollie : Ugye nem is Christopher Wren a neve.
- Christopher : Nem.
- Mollie : Is nem is készül építésznek.
- Christopher : Nem.
- Mollie : Hát akkor miért ?
- Christopher : Hogy miért mondtam nagyon Christopher Wrennek ?
Munkáztatott ez a játék. Is iskolában mindig nevettek
rajtam és "Mesternek" csúfoltak. Fekel volt iskolába
járni.

- Mollie : Mi a valódi neve ?
- Christopher : Hagyjuk ezt! Megeszktem a házasságtól. Barnok !
Gyűlölem őket !
/Mollie hirtelen kényelmetlenül éri magát a est
Christopher is észre veszi. Az asztal felől a a
paula jobboldala felé megy. Christopher is föl-
kel a balra indul/
Igen épp olyan gyáva vagyok, mint az ismeretlen
gyilkos.
/Mollie az ebédlőasztal bal vége felé megy a el-
fordul a fiutól/
Mondtam nagának, hogy a személyleírás épp rám
illik. Látja, ha a mama...ha a mama...
/a paula mellett a asztal baloldala felé megy/
Mollie : Csak mondja.
Christopher : Minden rendben lenne, ha az anyám nem halt volna
meg. Ő vigasztalt volna rám...törődött volna velem..
Mollie : Dehát nem élhet folyton úgy, mint egy gyerek. Az
embert sok minden éri. El kell viselni - tud kell
jutni rajta.
Christopher : De mikor nem lehet.
Mollie : Dehogyan lehet.
Christopher : Ugy érte, hogy nagának is volt valami ?... /Mollie
baljára megy/
Mollie : /Christopherre néz/ Volt.
Christopher : Mi volt az ? Valami sajnálatosság ?
Mollie : Valami, amit nehasználok felelejtani.
Christopher : Gilesszel kapcsolatban ?
Mollie : Nem. Jóval előbb volt, mint Gilest megismertem.
Christopher : Nagyon fiatal lehetett még, szinte gyerek.

- Mollie : Talán épp azért volt olyan - borzalmas, iesszonyu volt... iesszonyu... El akarom felejtani. Sosem akarok rágondolni többet.
- Christopher : Tehát maga is menekül... megfutamodik... ahelyett hogy szembenézne a tényekkel ?
- Mollie : Igen. Talán én is azt teszem. /szünet/ Ha elgondolom, hogy csak tegnap találkoztunk először, ahhoz képest elég jól ismerjük egymást.
- Christopher : Furesa, nem ?
- Mollie : Nem is tudom... van köztünk valami... szimpátia.
- Christopher : Egy szóval, maga szerint ki kell tartanom.
- Mollie : Dehát mi mást is tehetne ?
- Christopher : Megkaparintaném ennek a silőceit. Elég jó sző vagyk.
- Mollie : Örültség volna - ezzel mintha beismerné, hogy bűnös.
- Christopher : Trotter felügyelő bűnösnek is tart.
- Mollie : Nem. Nem tartja annak. Azaz hogy - nem tudom, mit gondol magában.
- ___ /a C.karosszékhöz megy, kiveszi az ülőpárna alól az Esti Újságot s mereven nézi, majd hirtelen szenvedéllyel kitér/ Gyűlölet, gyűlölet-gyűlölet...
- Christopher : Kit ? /megdöbbenve/
- Mollie : Ezt a Trottert, olyasmit állít az embernek... ami nem igaz... Ami nem lehet igaz !
- Christopher : Mit ?
- Mollie : Nem hiszem el, - nem akarom elhinni !
- Christopher : Mit nem akar elhinni ? /lassan Molliehez megy két kezét az asszony vállára teszi s arcát megafelé fordítja / Beszéljen !

Mollie : /mutatja az újságot/ Látja ezt ?

Christopher : Látom, ki ez ?

Mollie : Egy tegnap esti újság - londoni újság. S ez Giles zsebében volt. De Giles nem járt tegnap Londonban.

Christopher : Hát-ha egész nap itthon volt...

Mollie : Nem egész nap. Elment a kocsival tyúkketrecet venni, de nem talált...

Christopher : Ebben nincs semmi különös. /köszépre megy/ Lehet, hogy végül még is element Londonba.

Mollie : Akkor miért nem beszélt róla? Mért mondta, hogy csak a környéken járt ?

Christopher : Talán mert ez a gyilkossági hír...

Mollie : Giles nem tudott a gyilkosságról. Vagy tudott ? Tudott ? /a tűzhöz megy/

Christopher : Uristen, Mollie...csak nem hiszi...a felügyelő se hiheti, hogy...

/ a következő beszéd alatt Mollie lassan a panelag bal oldalára megy, Christopher némán a panelagra ejti az újságot/

Mollie : Én nem tudom mit hisz a felügyelő. De egyáltalán tiltat az ember fejébe...hogy minden olyan bizonytalan lesz. Az ember hirtelen úgy érzi, hogy akit jól ismer és szeret, az - idegen./suttogva/ Mint egy lázálomban...Jóbarátok közt ülünk, a szót egyszer csak fűlnézünk, s látjuk, hogy nem is a barátaink: csupa idegen arc, Talán az ember senkibe sem bízhat, talán mindenki idegen. /arcát kezébe temeti/

/Christopher a panelag bal végéhez megy, odatérdel s lefejt Mollie kezét az arcáról. Giles jön R. fe-

ÁTSETÁLL

181 az ebédlebből, de megterpem, amint meglátja
őket. Mollie visszahusodik, Christopher a padlagra
ul/

Giles : /az ajtóban/ Ugy látom, savarek.

Mollie : Nem. Csak beszélggettünk. Nem kell a konyhába...
Föltettem a bersót, meg a krumplit... És még meg
kell főzöm a spenótot. /Jobbra indul a G. karosszék
felé/

Christopher : /felkel és megy utána/ Megyek én is, segítek.

Giles : /a tűzhöz megy/ Haza itt marad.

Mollie : Giles !

Giles : Semmi szűkség kettesben lenni olyan helyzetben
mint a mostani. Kerülje a konyhát és kerülje a
feleséget !

Christopher : De komolyan...

Giles : /dühösen/ Kerülje a feleséget, Wren. Nem engedem
hogy ő legyen a következő áldozat..

Christopher : Egyszerűen így gondolkodik rólam.

Giles : Megmondtam már, nem ? Ebben a házban egy gyilkos
jár szabadon és minden nyom őnhöz vezet.

Christopher : Nem csak hozzám vezetnek a nyomok.

Giles : Nem tudom, kihez még ?

Christopher : Milyen vak! Vagy csak úgy tesz, mintha nem látna ?

Giles : Én a feleségem épségére vigyázok.

Christopher : Én is vigyázok rá. Nem engedem, hogy mággal ket-
tesben maradjon. /Mollie baljához lép/

Giles : /Mollie jobbja felé lépve/ Hogy az ördög...

Mollie : Menjén, Christopher, kérem.

Christopher : Nem megyek.

Mollie : De menjén, Christopher, legyen szives, én kérem.

- Christopher /R.felé indul/ Nem megyek messzire. /Christopher
kelletlenül kimegy az R.boltiv alatt/
/Mollie a polc elétti székhez lép, Giles követi/
- Giles : Mit jelent ez, Mollie, te megőrültél. Mindenáron
azt akarod, hogy leüljön a konyhában egy kéjgyilkos?
- Mollie : Nem az.
- Giles : Csak rá kell nézni: eszelős.
- Mollie : Nem az. Csak boldogtalan. Hidd el, Giles, egy cseppet
sem vesszedelmes. En tudnám, ha az volna. És különben
is tudok vigyázni magamra.
- Giles : Mrs Boyle is ezt mondta.
- Mollie : Kérlek, Giles! /L.felé indul/
- Giles : /elébe áll/ Beszélj, mi van közöttetek ?
- Mollie : Hogy érted ezt? Sajnálom szegényt - anyi az egész.
- Giles : Rög ismeritek egymást. Te hívtad a megbeszéléstétek,
hogy úgy tesztet, mintha először találkoznátok.
Együtt főztétek ki, igaz ?
- Mollie : Megőrültél, Giles. Hogy meresz ilyenekkel gyanúsítani ?
- Giles : /középre az ebédlőasztal felé tart/ Különös, hogy
épp ide költözik, egy ilyen isten háta mögötti helyre
- Mollie : Semmivel sem különösebb, mint az, hogy Miss Casewell,
vagy Metcalf úrnagy, vagy Mrs Boyle ide szállt.
- Giles : Olvastam egyszer, hogy az ilyen beteges gyilkosok
vonzák a nőket. Ugy látszik ez igaz. /O.felé megy/
Hol ismerted meg ? Mióta tart?
- Mollie : Nevetséges vagy ! /lassan bal felé húzódik/ Soha
életemben nem láttam Christopher Wrent. Egész tegnap
estig.
- Giles : Könnyű ezt mondani! De közben meglehet, hogy Londonba
szűktől titkos találkára.

- Hollie : Nagyon jól tudod, hogy hetek óta nem voltam Londonban.
- Giles : /különös hangon/ Hetek óta nem voltál Londonban. Igaz ?
- Hollie : Mi bajod ? Hogyne volna igaz.
- Giles : Igaz ! Akkor mi ez ? /előveszi zsebéből Hollie fál kesztyűjét és kirássa belőle a buszjegyet/
/Hollie megdörmög/
Ez a kesztyű volt rajtad tegnap este. Leejtetted. En fölvettem ma délután, miközben Trotterrel beszéltem. Látnod, mit találtam benne ? Egy londoni autóbuszjegyet.
- Hollie : /rejtésképpen/ Ó...Ez...
- Giles : /jobbkezépre fordul/ Egyezéssel...Tegnap nem csak a felülsz jártál, hanem Londonban is.
- Hollie : Hát tudd meg...
- Giles : Míg én a környéket jártam, biztonságban éreztetted magad.
- Hollie : /kitör/ Míg te a környéket jártad !...
- Giles : Ki vele! Valld be, Londonban voltál !
- Hollie : Hát ott voltam. /késép felé megy, a pamlaghoz/ Londonban jártam. De te is !
- Giles : Mi ?!
- Hollie : Te is Londonban jártál. Egy újságot is hoztál.
/elővesz az újságot a pamlagról/
- Giles : Honnan szedted ezt ?
- Hollie : A kabátod zsebében volt.
- Giles : Akárki oda dughatta.
- Hollie : Gondolod? Nem, te Londonban voltál.

- Giles : Hát ott voltam, Londonban jártam. De semmi esetre se valami nő miatt.
- Mollie : /a réndlettel auttogva/ Biztos? Biztos, hogy nem?
- Giles : Mi? Mit beszélsz ? /közeledik Mollie felé/
/Mollie jobb felé hátrál/
- Mollie : Menj innen! Menj a közelenből !
- Giles : Mi lelt ? /követi/
- Mollie : Ne nyulj hozzám !
- Giles : /Mollie jobb oldalához lép/ Mollie mi történt veled?
Hirtelen úgy megváltoztál, mintha nem is ismernél.
lek.
- Mollie : Talán sohasem ismertél. Mióta is vagyunk házasok ?
Egy éve ? De tulajdonképpen semmit sem tudsz rólam.
Hogy mit tettem, hogy mit éreztem, mit szenvedtem,
mielőtt megismertél.
- Giles : Mollie, te megörültél.
- Mollie : Rendben van megörültem. Miért ne? Talán nem is
rossz örülnék lenni.
- Giles : /dühösen/ Az ördög bujt bated. ✓
/Paravicini jön a bal boltiv felől a-köszibük áll/
- Paravicini : Nono! Csak lassan, lassan! Könnyen kieszed a szén-
kon a rossz szó. Különösen az ilyen szerelmi per-
patvarokban.
- Giles : "Szerelmi perpatvarok?" Ez jó. /az ebédliasztal
bal végéhez megy/
- Paravicini : /a kis karosszék felé megy, bal felé/ Ugy én, ugy
én! Tudom én, hogy van az. Én is voltam fiatal.
~~Jeunesse... Jeunesse... mint a kőltő mondja.~~ Gondolom,
nem régóta házasok?

meg ill 333-1
hogy károszék felé
Giles megy

lelt

Giles.

Paravicini : /a tűzhöz megy/ Ahhoz semmi köze nincs Mr Paravicini.

Paravicini

: /közép felé megy/ Nincs, nincs. Valóban nincs.

Csak azért jöttem, hogy bejelentsem: a felügyelő ~~az~~
nem találja a silőceit...Attól tartok, egy kicsi
bosszús.

Mollie

: /a padlág melletti asztalra jobb oldalához lép/
Christopher !

Giles

: Mi az ?

Paravicini

: /szembefordul Gilessel/ Tudná szeretné, vajon nem
én rakta-e félre valahová a láccokat ?

Giles

: Természetesen nem.

/Trotter felügyelő a bal boltív alatt belép/

Trotter

: /bosszúságtól kipirultan/ Mr Ralston - Mrs Ralston!
Elvette valamelyikük a silőceimet a faliszekrényből!

Giles

: Szó nincs róla.

Trotter

: Valaki elvette.

Paravicini

: /Trotter jobbára lép/ Hogy jutott eszébe keresni?

Trotter

: A hó nem olvad. Segítségre van szükségem, erősítésem.
Síval akartam a Market Hampton-i rendőrségre menni,
hogy jelentést tegyek a helyzetről.

Paravicini

: És most nem mehet - istenem, istenem. Valakinek
fontos volt, hogy el ne mehessen. De lehetett más
oka is az illetőnek.

Trotter

: Mi oka ?

Paravicini

: Talán meg akart szökni.

Giles

: /Mollie jobbához áll s úgy mondja neki/ Miért
mondtad az előbb, hogy Christopher ?

Mollie

: Csak.

Paravicini

: /kuncogva/ Egyszóval az ifjú építész a ludas.
Érdekes...roppant érdekes.

Trotter : Igaz az, Mrs Ralston ? /az ebédlő asztal felé megy/
/Christopher jön le a jobboldali lépcsőn a a pa-
lag bal oldalához megy/

Mollie : /lassan jobb felé indul/ Hála istennek, csak hogy
nem ment el !

Trotter : /Christopher jobbjára lép/ Ön vette el a símet,
Mr Wren ?

Christopher : /meglepődik/ A maga síst? Dehogyan vettem el! Miért
vettem volna el ?

Trotter : Mintha Mrs Ralston arra gondolt volna... /Molliera
néz/

Mollie : Mr Wren rajong a sportért. Azt gondoltam, hátha
egy kis kirándulást akar tenni.

Giles : Kirándulást ? /az ebédlő asztal felé indul/

Trotter : Idefigyeljenek kérem! Komoly delegről van szó!
Valaki lehetetlenné tette, hogy a külvilággal érint-
kezhessek. Jöjjen ide mindenki, most rögtön.

Paravieini : Azt hiszem, Miss Casewell az emeleten van.

Mollie : Majd érte megyek.
/Mollie felmegy a lépcsőn. Trotter a jobb boltív
bal feléhez megy/

Paravieini : /bal felé indul/ Metcalf Őrnagyot az ebédlőben lát-
tam. /kinyitja a bal oldalon levő ajtót a benéz/
Őrnagy ur! Már nincs ott !

Giles : Majd megkeresem. /Giles bal felé távozik. Mollie és
Miss Casewell jön le a lépcsőn. Mollie az ebédlő-
asztal jobb oldalához, Miss Casewell a bal oldalához
megy. Metcalf Őrnagy jobb felől jön a könyvtárból/

Metcalf : Engem keresnek ?

Trotter : Nem találom a sílécet.

Metcalf

: A síléceit ? /a pamlag bal oldalához megy/

~~Paravicini~~

: /a bal boltívhez megy s kiszól/ ~~Mr. Rolston~~ /Giles bal felől jön s megáll a boltív alatt. Paravicini megfordul és a kis karosszékre ül baloldalon/

Trotter

: Elvitte valamelyikük a sinet a konyha melletti faliszekrényből ?

Miss Casewell

: Uristen, hogy képzeli! Miért tettük volna ?

Metcalf

: Hozzá se nyúltam.

Trotter

: Mégis eltűnt./Miss Casewellhez/ Merre ment fel a szobájába ?

Miss Casewell

: A hátsó lépcsőn.

Trotter

: Akkor elment a faliszekrény előtt.

Miss Casewell

: Meglehet. Fogalman sincs róla, hol van a síc.

Trotter

: /Metcalfhoz/ Ön behatolt ma a faliszekrénybe ?

Metcalf

: Ugy van.

Trotter

: Akkor, mikor Mrs Boyle-t megölték.

Metcalf

: Akkor, mikor Mrs Boyle-t megölték, éppen lementem a pincébe.

Trotter

: Ott voltak a sílécek, amikor áthatolt a faliszekrényen ?

Metcalf

: Fogalman sincs róla.

Trotter

: Nem látta ott ?

Metcalf

: Nem emlékszem.

Trotter

: Emlékeznie kell a lécekre, ha ott voltak !

Metcalf

: Kár valam kiabálni, fiatal ember. Ki törődik a maga vacak léceivel ? Engem a pice érdekelt. / a pamlaghoz megy s leül/ Építészetiileg nagyon érdekes. Ki nyitotta a belső ajtót és lementem. Így hát nem tudom ott voltak-e a sílécek, vagy sem.

- Trotter : / a pulag bal oldalához megy/ Tisztában van ezzel, mily kiváló alkalmat volt Önnek elmenini a pillécsi-
met ?
- Metcalfe : Megengedem. Ha el akartam volna emelni, kiváló al-
kalmam lett volna.
- Trotter : Az a kérdés, hol van e si ?
- Metcalfe : Ha mind keresni kezdjük, nyilván előkerül. Nem olyan mintha egy tűt vesztett volna el. Egy pár pilléce mégis kilátazik a földből! Csak lássunk neki minányájan keresni. /Fülkel és a bal ajtó felé megy/
- Trotter : Ne siessen úgy Örnagy ur. Nekem most egy örült he-
lyében kell képzelnem magamat. Ki kell találnom, mire vágyik és mit forgat a fejében. S míg idejében előbe kell vágnom. Mert ha nem: még egy élet áldosa-
tul esik.
- Miss Casewell : Még mindig nem tudta kiverni a fejéből ?
- Trotter : Nem Miss Casewell. Nem is fogom. Három vak kisegőg
volt. Kettő már nem él. A harmadik még hátra van.
/középre megy s háttal áll a nézőtérnek/ Hatán
hallgatják itt a szavam. Egy közülük - a gyilkos !
/szünet//mind zavartan, döbbenten néznek egymásra/
Egy Önök közül - gyilkos ! /a tűshős megy/ Még nem
tudom, ki az, de meg fogom tudni. S egy másik Önök
közül: a gyilkos kiszemelt áldosata. Ő hozzá beszélek
most. /Mellé felé megy/ Mrs Boyle nem hallgatott
rám. -Mrs Boyle halott. /középre megy/ A következő
kiszemelt áldosat, nem hallgat rám. Nem jól teszi,
mert veszélyben van. Aki már két gyilkosságot elkö-
vetett, nem habosik elkövetni a harmadikat. /Metcalfe
Örnagy jobbjára megy/ De amig így állunk, nem tudom,

↓
a nézői
a hátsó
közönség
felé

ki szorul önök közül védelemre. /szünet//kőszépre megy
s hátat fordít a nézőtérnek/ Akérkinék bármí nyoma
a lelkét, abban a régi ügyben, jobban jár, ha könnyít
magán. /szünet/ Nem hajlandó. Rendben van. Ki fogom
nyomonni a gyilkost, az kétségtelen, de lehet hogy
valakinek az már késő lesz. /az ebédizasztalhoz megy/
Rendben van. Elmehetnek.

elfordul

/Metcalf úrnagy az ebédlőbe távozik, Christopher föl-
megy a jobb lépcsőn. Miss Casewell a tőhöz megy s
a kandelabóhoz támaszkodik. Giles megáll s jobbra for-
dul. Nellie hátat fordít neki s a kőszépe karosszék
mögé megy. Paravicini fölkel s Nellie jobbára lép/
Paravicini : Apropos! Tyukketre... Drága asszonyom! Van egy pompás

szet onél
hathafel

holi,
fale
ind.

szendvies receptem: sült tyukmájhidegen ~~forraszt~~ krém-
mel vastagon kent pirítósan, hozzá egy papírvékony
szalonna szelet, lehetetnyi mustárral. Majd kikísérem
a konyhába s meglátjuk, mit tudunk kisütni együtt. ~~szünet~~

~~Paravicini: Nem meri kettecsken hagyni velem.~~

/Paravicini jobbról Nelliebe karol és indul bal felé/
Giles : /Balról karol Nelliebe/ Én segítek a feleségemnek,
Paravicini. /Nellie elhúzza a karját Gilestől/
Paravicini : Pólti a férjecskeje. Érthető, ebben a szituációban.

indul
bal felé

Nem meri kettecsken hagyni velem.
/Nellie elhúzza a karját Paravicinitől/ De nem beeste-
lenséggel gyanúsít - isten ments! Egy kis szadizmussal.
/vigyorog/ Hiába, nagy kelene a férj. /az asszony ujjá
hegyét esőkolgatva/ Arivederla !...

Nellie : Giles bizonyosan nem gondolja...

Paravicini : Van ez a fátyó. Jobb fálni, mint megijedni. /a kő-
szépe karosszék jobb oldalához megy/ De hogy bizonyítsam

be kégyednek vagy a mi busgó felügyelőnek, hogy nem
vagyok kéjgyilkos? Roppant nehéz bizonyítani egy
negativumot. És hátha valóban.../a "Három Vak kisge-
ret" zűmmögi/

Mollie : Hagyja abba! /a középső karosszék mögé megy/

Paravicini : De amikor olyan kedves. Nem az?

"Ha fűbe harap a csepp egér, a fű ott pirosas mint
a vér." - ragyogó! Ezt imádják a gyerekek. Minden
gyerek egy kis asadista. /előre hajolva/ Van aki sose
nővi ki.

/Mollie rémülten felsikolt/

Giles : /az ebédlőasztal jobb oldalához lép/ Előg! Ne
ijesztgesse a feleségemet!

Mollie : Butaság...De én találtam meg ott fekvő...csupa lila
volt az arca...sohasem fogom elfelejteni.

Paravicini : Tudom. Nehéz a dolgokat elfelejteni. S kégyed nem az,
aki könnyen felejt. *szívet meze*

Mollie : /szaggatottan/ Mennem kell...a vacsora... a puding,
kérlek, Giles. /Giles és Mollie a bal boltív alatt el.
Paravicini a boltív bal aljához támaszkodik és vigye-
rogva néz utánuk. Miss Casewell gondolatokba merülve
áll a kandaló mellett./

Trotter : /fűlkel és Paravicini baljára megy/ Mit mondott neki,
leül hogy egy megrémült?

Paravicini : Ép, felügyelő ur? Semmit. Ártatlan kis tréfa az egész.
mi? Mindig szerettem a tréfát. Nem tudok játék nélkül élni.

Trotter : Van jó tréfa és van rossz tréfa.

Paravicini : /középre megy/ Szeretném tudni, hogy érti ezt, fel-
ügyelő ur?

Trotter : Én is szeretnék tudni arról egyet-mást.

- Paravicini : Valóban ?
- Trotter : Az Ön kecsiján tűnök. Hogy is fordulhatott fel a hófúvásban.../szünetet tart és elhúzza a jobb függőnyt/ Épp ilyen alkalmas ez helyen.
- Paravicini : Talán éppen alkalmatlan helyen, nem gondolja ?
- Trotter : /Paravicini jobbjára megy/ Attól függ. Hová is tartott, mikor a baleset érte ?
- Paravicini : Ó, csak egy ismerősömhöz látogatába.
- Trotter : Itt a környéken ?
- Paravicini : Nem messze ide.
- Trotter : Mi a neve és pontos címe az ismerősének ?
- Paravicini : De kérem, felügyelő ur, olyan fontos ez ? An azt hiszem, ennek semmi köze az ügyhöz. /leül a pamlag végére/
- Trotter : Mi szeretnénk mindent pontosan tudni. Mit is mondott, hogy hívják az ismerőst ?
- Paravicini : Nem mondtam semmit. /kivesz egy szivart a tárcájából/
- Trotter : Nem mondott semmit. És úgy látszik, nem is akar mondani semmit. /a pamlag jobb karjára ül/
- Paravicini : Annyiféle okom lehet rá. Például a diszkréció. Egy ki-
~~átkos~~ ~~illegális~~...Kak, azok a feltékeny férjek! /levág
a szivarja végét/
- Trotter : Egy kicsit öreg legény maga már ahhoz, nem gondolja ?
- Paravicini : Talán nem is vagyok olyan öreg, amilyennek látszom.
- Trotter : Épp erre gondolok én, uram.
- Paravicini : Ne mondja, /szivarjára gyújt/
- Trotter : Hogy nem olyan öreg - mint amilyennek látszik. Sok férfi akar fiatalabbnak látszani, mint amilyen. De ha valaki öregebbnek akar látszani - nos, akkor az ember azt kérdi magában, miért ?

Paravicini : Annnyit kérdészet már másokat- most még magában is
kérdéseket tesz fel ? De kérem, kérem, csak folytassa.
Ha van még valami kérdése.

Trotter : Van még egy-kettő. Honnan jött tegnap este ?

Paravicini : Könnyű kérdés. Londonból.

Trotter : Milyen címről ?

Paravicini : Mindig a Ritsben szállók meg.

Trotter : Nagyon helyes. De mi az állandó címe ?

Paravicini : Állhatatlan természet vagyok.

Trotter : Mi az önfoglalkozása ?

Paravicini : Játsszom a tőzsdén.

Trotter : Tehát részvényes ?

Paravicini : Ast én nem mondtam, felügyelő ur.

Trotter : Tetszik magának ez a játék, mi ? Nagyon magabiztos.
En bismám el úgy magam az ön helysben. Itt egy gyil-
kossági ügybe keveredett - ezt nem szabad elefelőjste-
nie. A gyilkosság nem gyerekjáték.

Paravicini : Em a gyilkosság sem ? /kuncog és elnéz Trotter mel-
lett/ Jej, istenem , felügyelő ur ! De komolynak
tetszik lenni. Megfigyeltem, hogy a rendőrségnek
soha sincs humora. /Fölkel a pamlag bal oldalához
megy/ Nos, vége van a kihallgatásnak ?

Trotter : Egyelőre vége.

Paravicini : Nagyon lekötötelez. Megyek, keresni a állóceit a
nappaliba, hátha a zongorába dugta el valaki.

Ki Paravicini
/Paravicini távozik, lent jobb oldalon/ Trotter
homlokát ráncolva néz utána, majd az ajtóhoz lép a
kinyitja. Miss Casewell ny ugodt léptekkel a lépcsőhöz
megy. Trotter becsukja az ajtót/

- Trotter : /annélkül, hogy megfordulna/ Egy pillanatra, kérem.
- Miss Casewell : /megáll a lépcsőnél/ Nekem szól ?
- Trotter : Ennek. /a középső karosszékhez megy/ Talán foglaljon itt helyet. /megigazítja számára a karosszékát/
- Miss Casewell : /ellenőrzően néz Trotterre és átmeleg a pulgáig nőgött/ Tessék, mit akar ?
- Trotter : Bizonyára hallott néhány kérdést, amit Paravicini urnak feltettem.
- Miss Casewell : Hallottam.
- Trotter : /a pulgáig jobb végéhez megy/ Néhány információt szeretnék kérni.
- Miss Casewell : /a középső karosszékhoz megy, leül/ Mit akar tudni ?
- Trotter : A teljes nevét kérem.
- Miss Casewell : Leslie, Margaret... /egy kis szünet után/ Catherine Casewell.
- Trotter : /egy kissé másképp ejtve a nevet/ Katherine...
- Miss Casewell : K-val írom, nem C-vel.
- Trotter : Értem. Címe ?
- Miss Casewell : Villa Marlrose Pine d,or, Majorca.
- Trotter : Olaszországban ?
- Miss Casewell : Nem, ez egy sziget, egy spanyol sziget.
- Trotter : Értem. S mi az angliai címe ?
- Miss Casewell : A Morgan Bank levelezési Leadenhall utca.
- Trotter : Híres más angliai címe ?
- Miss Casewell : Híres.
- Trotter : Mióta van Angliában ?
- Miss Casewell : Egy hete.
- Trotter : És hol lakot mióta megérkezett ?
- Miss Casewell : Knightsbridge, Ledbury Hotel.

- Trotter : /a pamlag jobb végére ül/ Mi hozta Önt a Monakwei pansióba, Miss Casewell ?
- Miss Casewell : Egy nyugodt helyet kerestem, valahol vidéken.
- Trotter : Meddig szándékozott, vagy meddig szándékozik maradni ? /Jobb kezével hajfűrtjeit kezdi sodorgatni/
- Miss Casewell : Amig végére nem jártem annak, amiért jöttem.
/észrevesszi a hajszodorgatást/
/Trotter meghökken a szavából áradó erőből.
A lány figyelme sen nézi/
- Trotter : És mi az ? /szünet/ Mi az ? /abbahagyja a hajszodorgatást/
- Miss Casewell : /hirtelen szemöldökráncolással/ Ha.
- Trotter : Mi az amiért idejött ?
- Miss Casewell : Bocsásson meg elgondolkostam.
- Trotter : /fölkel és Miss Casewell beljére megy/ Nem felelt a kérdésemre.
- Miss Casewell : Nem is tudom, miért felelnék ? Ez az én dolgom.
szigoruan privát ügy.
- Trotter : De mégis, Miss Casewell...
- Miss Casewell : /fölkel a tűshöz megy/ Ne vitatkozzon kérem.
- Trotter : /követi/ Nem haragszik, ha megkérdem, hány éves ?
- Miss Casewell : Mért haragudnék. Az utlevelemben ugyanis benne van.
28-éves vagyok.
- Trotter : 28. ?
- Miss Casewell : Ugy találja, hogy idősebbnek látszom. Igaza van.
- Trotter : Van valaki ebben az országban, aki jótáll Önért ?
- Miss Casewell : Anyagilag jótáll a bankom. Utasíthatom az ügyvédekhez is - igen kiváló ember. Egyébb referenciát nem tudok felajánlani. Életem nagy részét külföldön töltöttem.
- Trotter : Majoreában ?

Miss Casewell : Majorcában és egyebütt.

Trotter : Külföldön született ?

Miss Casewell : Nem. Tizenhárom éves koromban hagytam el Angliát.
/feszült szünet/

Trotter : Nem tudok kiigazodni magán, Miss Casewell. /lassen
balra hátrál/

Miss Casewell : Fontos ez ?

Trotter : Nem tudom. /leül a középső karosszékre/ Mit csinál
itt ?

Miss Casewell : Tulságosan foglalkoztatja Önt ?

Trotter : Nagyon foglalkoztat.../figyelmesen nézi a lányt/
Tizenhárom éves volt mikor külföldre ment.

Miss Casewell : Tizenkét-tizenhárom éves.

Trotter : Akkor is Casewell volt a neve ?

Miss Casewell : Ez a mostani nevem.

Trotter : És mi volt akkor a neve ? Mondja meg !

Miss Casewell : Régen volt. Már nem emlékszem.

Trotter : Ilyenmit általában nem felejt el az ember.

Miss Casewell : Lehet.

Trotter : Valami nagy szerencsétlenség...valami kétségbeejtő
helyzet...

Miss Casewell : Mondjuk...

Trotter : Mi a valódi neve ?

Miss Casewell : Megmondtam már: Leslie, Margaret, Katherine Casewell.
/leül bal oldalon a kis karosszékbe/

Trotter : /felkel, megáll előtte/ Mit keres itt ?

Miss Casewell : Mit...ő, istenem.../felkel, középre megy, a pamlagra
veti magát. Rázza a testét a zokogás/ Bár sose
jöttem volna ide.

/Trotter döbbenten megy a pamlaig bal feléhes.

Christopher belép, jobb lent az ajtón/

- Christopher : /a pamlag jobb oldalához megy/ Mindig meg volt a rendőrség vallató módszereiről.
- Trotter : Mindössze néhány kérdést tettem fel Miss Casewellnek.
- Christopher : De úgy látszik alaposan elintézte. /Miss Casewellhez/ Mit csinált magával ?
- Miss Casewell : Semmit, semmit...csak...az egész...olyan szörnyű...
//fölkel és szembe fordul Trotterrel/ Kérem ha megengedi megyek a szobámba./felmegy a jobb léposőn/
- Trotter : /a léposőhöz megy s a lány után néz/ Lehetetlen...
Nem tudom elhinni...
- Christopher : /megindul és áthajol az írópola előtti széken/
Mit nem tud elhinni ? Az élet nem olyan egyszerű mint kétszer kettő.
- Trotter : Mond valamit.
- Christopher : Uristen, úgy néz, mint aki szellemet látott.
- Trotter : /ismét a régi moforban/ Igen. láttam valamit. Bár előbb láttam volna. /köszépre megy/ Vak voltam, mint az éjjeli bogár. De talán most mégis jutunk valamire.
- Christopher : /gunyosan/ Rendőrségünk nyomon van.
- Trotter : /a pamlag melletti asztalka bal oldalára megy s egy árnyalatnyi fenyegetéssel mondja/ Igen, Mr Wren, a rendőrség nyomon van. Szeretnék ismét mindenkit ide hívni. Nem tudja merre vannak ?
- Christopher : /Trotter jobbára megy/ Giles meg Mollie a konyhában vannak. Metcalf Őrnagynak az előbb segitettem keresni a maga siléceit. Mulatságosabbnál mulatságosabb helyeken kutaskodtunk - de teljesen eredménytelenül.
Hogy Faravicini hol van azt nem tudom.
- Trotter : Majd én előkeritem. /jobb lent az ajtóhoz megy/
Naga szedje össze a többieket. /Christopher balra

Távozik. Trotter kinyitja az ajtót s beszól/

Mr Paravicini. /a pamlaghoz megy/ Mr Paravicini,

/Mr Paravicini jön, vidáman, lent/

*e u
Paravicini
m*
Paravicini : Itt vagyok, felügyelőm. /a polc előtti székhöz megy/
Mivel szolgálhatok ? Az urfi elvesztette a siléceit,
és most nem tudja, hol keresse. En azt mondom, sehol.
Várja meg míg maguktól hazacsúsznak, s rajtuk lesz
a gyilkos. /Jobbra megy/

/Metcalf Őrnagy jön a bal boltiba alatt. Giles
és Mollie szintén bal felől jön Christopherrel/

Metcalf : Mi az már megint ? /a tűzhöz megy/

Trotter : Foglaljon helyet Őrnagyur, Mrs Ralston...
/senki se ül le. Mollie a középső karosszék felé
megy, Giles az ebédlőasztal bal feléhez, Christopher
pedig kettenük között áll/

Mollie : Okvetlenül itt kell lennem ? Nagyon alkalmatlan
pillanatban hívott.

Trotter : Fontosabb dolgok is vannak, Mrs Ralston, mint a
vecsora. Mrs Boyle például már nem vacsorázik.

Metcalf : Ez izléstelen, uram.

Trotter : Sajnálom, de szűknégen van az önök segítségére.
Mrs Ralston, volna szives megkérni Miss Casewellt,
hogy jöjjön le iamst. Fölment a szobájába. Mondja
neki kérem, hogy csak néhány percről van szó.
/Giles távozik a jobb lépcsőn/

Mollie : /az ebédlőasztal jobb feléhez megy/ Megkerültek a
silécei, felügyelő ur ?

Trotter : Nem, Mrs Ralston. De igen alapos gyanum van rá, hogy ki
vitte el és miért. Egyenlőre nem mondhatok többet.

Paravicini : Isten ments ! /a polc előtti székhöz megy/ A megfeszítést hagyjuk a végére. Hadd legyen az utolsó fejezet minél érdekesebb !

Trotter : Nem játék ez uram.

Christopher : Nem ? Azt hiszem, ebben téved. Valaki, gondolom, mialt mindazon.

~~Paravicini~~ : ~~Gondolja, hogy a gyilkos kitűnően mulat ? Lehet-lehet,~~
/leül a polc előtti székre/
/Giles és Miss Casewell -aki azóta magához tért-
-jön le a jobb lépcsőn/

Miss Casewell : Tessék.

Trotter : Foglaljon helyet Miss Casewell.

/Miss Casewell a parlog bal karjára ül, Mollie odébb megy, s leül a középső karosszékre: Giles állva marad a lépcső alján/ /Trotter hivatalos hangot üt meg/
Egy kis figyelmet kérek. /az ebédlőasztal közepéhez ül le/ Bizonyára emlékszenek, hogy miután Mrs Boylet megölték, kikérdeztem önöket. Az érdekelt, ki hol volt mikor a gyilkosság történt ? A következő vallomásokat jegyeztem fel. /noteszből olvassa/
Mrs Ralston a konyhában - Mr Paravicini a nappaliban a szögere mellett - Mr Ralston a hálószobában
- Mr Wren a szobájában - Miss Casewell a könyvtárban
- Metcalf Örnagy /szünetet tart és az Örnagyra néz/
a pincében.

Metcalf : Ugy van.

Trotter : Ezt vallották, ellenőrzésre nincs módom. Lehet, hogy igaz - lehet hogy nem. Hogy pontos legyek! Ut vallomás igaz - egy hamis. /szünetet tart és egyenként az ügyre vessz mindenkit/ Öten szünetek voltak

egy hazudott. Van egy mód rá, hogy leleplezzük a
hazugot, s akkor tudjuk, ki a gyilkos.

Miss Casewell : Nem okvetlenül. Hazudhatott valaki más ekből is.

Trotter : Azt nem hinném.

Giles : És ez a mód ?

Trotter : Nos tegyük fel, hogy mindenkinek újra kell játszania,
amit akkor csinált...

~~Paraviani : /feléhajtott/ Ah!...A bűntény rekonstrukciója. Vagyis...~~

Giles : Különös ötlet.

Trotter : ~~Nem a bűntény rekonstrukciója, Mr Paraviani. Feltehető~~
~~leg ártatlan személyek eselskedeteinek megismétlése.~~

Steele : És mit remél ettől ?

Trotter : Bocsásson meg, ha ezt egyelőre nem árulom el.

Giles : Nem volt elég a prímier, röprist xxxxx óhaj ?

Trotter : Kitalálta, Mr Ralston.

Mollie : És kelepce.

Trotter : Miért mondja ezt ?

Mollie : Kelepce. Tudom.

Trotter : Semmi mást nem akarok, mint hogy mindeki ismételje
meg, amit előzőleg csinált.

Christopher : /szintén gyanakodva/ Ezt én sem értem. Képtelen vagyok
belátni, mit remél ettől az ismétléstől. Szerintem,
marhaság.

Trotter : Ugy gondolja, Mr Wren ?

Mollie : Engem kihagyhatnak. Nagyon sok dolgom van a konyhában.
/felkel és bal felé indul/

Trotter : Senkit se hagyhatok ki. /felkel és körülnéz/ Az ember
azt hihetné, hogy önök mind bűnösök. Miért vonakodnak
ugy, kivétel nélkül.

Giles : Rendben van. Meglesz, amit kér. Ennyit megtehetünk.
Igaz, Mollie ?

konyhába, kérem. Vigyázzon a pudingra Mrs Ralston helyett. Nagya ugyis szenvedélyes szakács, ha jól tudom.

Mr Paravicini, fáradjon Mr Wren szobájába. Őrnagy ur, fáradjon föl Mr Ralston szobájába, megvizsgálni a telefont. Miss Casewell, nem haragszik, ha erre kérem, hogy a pineébe fáradjon le? Mr Wren majd megmutatja az utat. Sajnos, még valakire volna szükség, aki az én szerepemet vállalja. Boosánst, hogy űnt fárasszon Mr Ralston...nem lépne ki az ablakon, hogy megvizsgálja a vezetéket kint a bejárat mellett. Egy kicsit hideg van, de gondolom űn a legedzettebb.

Metcalf : Is mit csinál ez előtt űn?

Trotter : /a rádióhoz megy, kinyitja, majd ismét elzárja/
Űn Mrs Boyle szerepét vállalom.

Metcalf : Egy kissé kockázatos szerep, nem gondolja?

Trotter : /a polchoz támszkodik/ Mindenki maradjon a kijelölt helyén, amig nem hallják, hogy kiáltok. /
/Miss Casewell fölkel és bal fűnt távozik. Giles az ebédasztal mögé megy és elhúzza a bal függűnyt.
Metcalf Őrnagy jobbra távozik. Trotter fejével int Paravicinának, hogy induljon/

Paravicini : /Vállát vonogatja/ Társasjáték!

bi *unahat*
/Paravicini bal fűnt távozik/

Giles : Nincs kifogása ellene, ha kabátot veszek?

Trotter : Sőt, természetesen űnnek.

/Giles behozza a kabátját a hallból, fűlveszi a ujra az ablakhoz megy. Trotter kűsűpre megy az ebédasztal mögé és noteszűben jegyzűget/

Használja a szabólapátot, uram! a függöny mögött van.

/Giles kilép az ablakon és távozik. Trotter a könyvtárajtóhoz megy jobb fent és arra tűnik el. Rövid szünet után visszatér, felgyújtja a villanyt a könyvtárban, az ablakhoz lép, becsukja, s a függönyt is behuzsa. Azután a tűzhöz indul s a nagy karosszékbe veti magát. Rövid szünet után fölkel, a jobboldali lenti ajtóhoz megy és kiáltja: / Mrs Ralston! Számoljon hussig, aztán kezdje a szongorászt.

/Trotter becsukja jobb lent az ajtót, majd a lépcsőhöz megy, s kinéz. A szongorán felhangzik a "Három vak kisegér" dallama. Szünet után bal lent eloltja a falilámpát, gyorsan az asztali lámpához lép, felgyújtja, végül a jobb oldali lenti ajtóhoz megy. Kiált/

Mrs Ralston ! Mrs Ralston ! /Mollie belép/

Mollie

: Itt vagyok.Mit tetszik ?

/Trotter becsukja a jobb lent levő ajtót, majd fél ajtószárnynak támaszkodik/

Ugy látom meg van elégedve. Elérte, amit akart ?

Trotter

: Pontosan elértem, amit akartam.

Mollie

: Tudja már, ki a gyilkos ?

Trotter

: Tudom.

Mollie

: Melyik az ?

Trotter

: Tudja azt maga Mrs Ralston.

Mollie

: Én ?

Trotter

: Igen. Maga nagyon könnyelmű volt,azzal, hogy elzárkózott előlem, kitette magát a veszélynek.

As életveszélynek. Többenör egymás után.

Mollie

: Nem értem, miről beszélsz.

Trotter

: /Lassan elcsúszál az asztal előtt a pamlag jobb végéhez. Még mindig természetes és barátságos hangon/ Ugyan Mrs Ralston, nem vagyunk mi nyomorúak olyan ostobák, mint gondolja. Kezdetben tisztában voltam vele, hogy magának közvetlen értesülései vannak a Longridge Farm-i esetről. Tudta maga, hogy Mrs Boyle volt annak a bizottságnak az elnöke. Tudott maga mindent. Miért hallgatott hát ?

Mollie

: /felkavarva/ Nem értem...el akartam felejtani... mindent.../a pamlag jobb végére ül/

Trotter

: A lányneve Waring, ugye ?

Mollie

: As.

Trotter

: Miss Waring maga tanítónő volt. Abban az iskolában, ahová azok a gyerekek jártak.

Mollie

: Igen.

Trotter

: Igaz-e, hogy Himmy az a fiú, aki meghalt, egy levelet küldött magának ? /a pamlag végére ül/ Abban a levélben segítségért könyörgött - igen, segítségért a kedves, fiatal tanítónőéhez. Maga semmit sem felelt a levélre.

Mollie

: Nem felelhettem, mert nem kaptam meg.

Trotter

: Egyszerűen nem törődött vele.

Mollie

: Nem igaz. Beteg voltam. Aznap szállítottak tüdőgyulladással kórházba. A levelet félretették. Hetek múlva kaptam csak kézhez a többi postámmal együtt. És közben a szegény kisfiú meghalt...

/behunyta szemmel/ Meghalt - meghalt... Várva
-remélve - hogy tessék érte valakit: és fokról
-fokra vesztve a reményt...Jaj, hányszor kísért
ez az emlék! Ha nem betegeszem meg...Ha idejében
megtudom...Szőrnyű, hogy ilyesmi megtörténhetett.

Trotter : /hirtelen rekedten/ Igen, szörnyű.

/revolvert hoz elő a zsebéből/

Mollie : Ugy tudtam a rendőrök fegyvertelenül járnak.

/hirtelen Trotter arcába néz és rémülten mered rá/

Trotter : A rendőrök igen...de én nem rendőr vagyok Mrs
Ralston. Elhitte, hogy nyomozó vagyok, mert
felhívtam telefonon, azt mondtam, hogy a parancs-
nokságról beszélek és hogy Trotter felügyelő utban
van. Én vágtam el a telefonvezetékét a bejárat
előtt, még mielőtt bejöttem. Tudja, ki vagyok én,
Mrs Ralston ? Georgi, a Jimmy bátyja, Georgi.

Mollie : Ó.../rémülten néz körül/

Trotter : /feláll/ Jobb ha nem síkolt Mrs Ralston - mert ha
csak egy hangot ad ki, elsütöm a revolvert. Egy
kis beszédem van magával. /elfordul/ Azt mondtam,
egy kis beszédem van magával. Jimmy meghalt.
/modora roppant egyszerű és gyermekes lesz/
Az a gyalázatos kegyetlen asszony ölte meg.
Börtönbe zárták érte. De sokkal rosszabbat érdemel.
Elhatároztam, hogy egyszer megölöm...Még is
tettem. Az esti ködben. Nagy élvezet volt.
Remélem, Jimmy tudja. "Mind megölöm őket, ha
felnevelők" - folyton ezt mondogattam magamban.
Mert egy felnőt azt teszi, ami neki tetszik.
/derűsen/ Egy perc múlva, magát is megölöm.

- Mollie : Rosszul tenné. /minden erejét összeköszeli, hogy lebeszélje/ Innen meg nem szűkhetne semmiképen.
- Trotter : /bosszusan/ Valaki eldugta a álléceimet. Hiába keresem. De nem számít. Teljesen mindegy, hogy megszűkhetem-e vagy sem. Halálosan elfáradtam. Olyan mulatságos volt figyelni magukat, s közben megjátészni, hogy a rendőrségtől jöttem.
- Mollie : Meghallanák a revolverlövést.
- Trotter : Meghallanák. Jobb lesz elintézni egyszerűbben - pusztá kézzel. /lassan közeledik felé/ A harmadik kisegér is kelepcébe került. / a revolvert a pamlagra dobja s Mollie felé hajol jobb kezével torkon rágadja az asszonyt, bal kezével befogta a száját/ /Miss Casewell és Metcalf Őrnagy megjelenik a bal boltív alatt/
- Miss Casewell : Georgi, Georgi, nem ismeres meg ? Nem emlékszel a farmra Georgi ?...A homokbányára, a barlangunkra amit együtt ástunk ? Meg a kutyákra ? / a pamla mellett asztalka jobb oldalához megy/
- Trotter : A kutyákra ?
- Miss Casewell : Plutóra és Hektorra.
- Trotter : ...Kathi ?
- Miss Casewell : Az vagyok. Megismeres ?
- Trotter : Te vagy az, Kathi ? Mit keresel itt ? /fülkéi és a pamla mellett asztalka baloldalához megy/
- Miss Casewell : Azért jöttem Angliába, hogy megkeresselek téged. Nem ismertelek meg mindjárt, csak amikor sodorgatni kezdted a hajadat...Ugy, ahogy régen is szoktad.

/Trotter haját gondorgatja/ Georgi, gyere velem!

/határozottan/ Ugye velem jössz!

Trotter : Hová megyünk?

Miss Casewell : /szelíden, mint egy gyermekhez/ Bisd rám magad Georgi. Oda ahol majd gondodat viselik és vigyáznak hogy ne tégy semmi rosszat.

/Miss Casewell a lépcsőn felmenve távozik, készen vezetve Trottert.

Metcalf Őrnagy ~~széles szemekkel~~ felgyújtja a villanyt, a lépcsőhöz megy és fölfelé néz/

Metcalf : /kiált/ Ralston! Ralston!

/Metcalf Őrnagy a lépcsőn felmenve távozik/

Giles : /jön a bal boltív felől, Molliehoz fut a pamlaghoz, mellé ül, átüléli, a a pamlag melléti asztalkára teszi a revolvert/ Mollie, Mollie, nincs semmi bajod, szívem, drágám?

Mollie : Ó, Giles!

Giles : Ki gondolta, hogy es a Trotter?

Mollie : Megzavarodott...Teljesen megzavarodott.

Giles : Igen, de te...

Mollie : Én is belekeveredtem...én tanítottam abban az iskolában. Nem az én hibám volt...de Trotter azt hitte, hogy megmenthettem volna az öccsét.

Giles : Miért nem beszéltél nekem erről?

Mollie : El akartam felejtetni.

/Metcalf jön a lépcső felől a középbe megy/

Metcalf : Vigyázzunk rá. Egy elítélőtől nemsokára eszméletlen lesz. A nénye vette gondozásba. Szerencsétlen, kötözni való bolond. Első perctől kezdve gyanítottam.

Mollie : Gyanította? Nem hitte el, hogy nyomozó?

Metcalf : Tisztában voltam vele, hogy nem az. Tudja Mrs Ralston,

én magam vagyok a nyomozó.

Mollie

: Őrnagy ur ?

Metcalf

: Mihelyt megtaláltuk a noteszt, a Monkwell Pensió címével, beláttuk, hogy ki kell ide jönnie valakinek Metcalf Őrnagy beleegyezett, hogy az ő nevén jelentkezzem Önöknél. Nem értem, hogyan kerül ide Trotter /meglátja, a felveszi a pamlag melletti asztalkáról a revolvert/

Mollie

: Én Miss Casewell a testvére ?

Metcalf

: Igen, de csak az utolsó percekben ismerte fel az öccsét. Nem tudta, mitévő legyen. De szerencsére hozzám fordult, épp az utolsó pillanatban. Végre megindult az előadás, rövidesen segítséget kapunk.

/a boltivhez megy/ Az én, Mrs Ralston, mindjárt előadom a sáléceket, a menyegzői ágynál dugtam... /Metcalf Őrnagy bal fent távozik/

Mollie

: S én még Paravicinire gyanakodtam.)

es

: Azt hiszem, majd átkutatják a kosóját. Nem csodálnám ha találnának vagy ezer svejei óráit eldugva a pótkerékbe. Igen, ilyen mocskos ügyei vannak. Mollie, te azt gondoltad rólam.

Mollie

: Giles, mit csináltál te tegnap Londonban ?

es

: Drágám, ajándékot vettem az évfordulónkra: épp egy éve esküdünk.

Mollie

: Ó! Én is azért szöktem Londonba... meg akartalak lenni /Mollie fölkel, a faliszekrényhez lép, kivesszi a csomagot. Giles is föláll és a pamlag melletti asztalka jobb oldalához megy/

es

: /átadja a csomagot/ Szivar. Remélem jól választottam? /Giles kibontja a csomagot/

előadás
es...
demonstrációt

Giles : : Milyen kedves tőled szívem. Isteni szivar !

Mollie : : Elszívod ?

Giles : : /hűsítsen/ Mind egy szálig.

Mollie : : És te mit vettél ?

Giles : : Az én, egészen megfélekeztem tükre róla.../kissalad
a hallba a ládához, kivesszi belőle a kalapkatulyát
és büszkén hozza be/ Kalap !

Mollie : : /visszahőköl/ Kalap ? De hiszen sosem hordok...

Giles : : Épp azért !

Mollie : : /kivesszi a kalapot/ Milyen édes !

Giles : : Tedd föl.

Mollie : : Majd ha rendben lesz a hajam.

Giles : : Ugye szép ? Azt mondta a nő a boltban, hogy a
legújabb divat.
/Mollie felteszi a kalapot, Giles a polchoz megy
Metcalf Őrnagy balról berohan/

Metcalf : : Mrs Ralston! Mrs Ralston ! Valami szörnyű égett
szag dől a konyhából.
/Mollie hanyathomlok rohan ki a konyhába balra/

Mollie : : /visitva/ Jesszusom, a puding !

be

F ü g g ű n y